

การใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชณชนภ์ ชุณการกิจ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์ © สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้

Copyright © (การสอนภาษาอังกฤษ) Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มีนาคม 2560

การใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชณชนภ์ ชุณหการกิจ

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้

(การสอนภาษาอังกฤษ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มีนาคม 2560

การใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชณชนภ์ ชุณหการกิจ

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้
(การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการสอบ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์นันทยา แสงสิน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิริดา อดิภัทรนันท์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิริดา อดิภัทรนันท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์วิไลพร ชนสุวรรณ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิไลพร ชนสุวรรณ)

15 มีนาคม 2560

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา อติภัทร
นันท์ และรองศาสตราจารย์วิไลพร ธนสุวรรณ ที่ได้ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจ
กระตุ้น และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ ให้
แบบอย่างที่ดีของความเป็นครู และเอื้ออาทรแก่ศิษย์โดยทั่วหน้า

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะในการสร้าง
เครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนคาราวินาลัย ที่ให้
ความร่วมมือ และเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ รุ่นพี่ และเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษทุกคนที่
ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ พ่อ และแม่ ที่สนับสนุน ส่งเสริม ให้ทุนทรัพย์ ให้ความรัก ให้กำลังใจ
ความห่วงใย ให้ชีวิตที่ดั่งงามแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอบแต่บุพการี ครู อาจารย์ของผู้วิจัยทุกท่านที่ได้
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ผู้วิจัยได้ภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน

ชนชนภ์ ชุณหการกิจ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้เขียน	นายชนชนก ชุณหการกิจ
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้)
แขนงวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
คณะกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา อติภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์วิไลพร ธนสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม และเพื่อศึกษาทักษะการฟังการพูดและการเขียนหลังจากใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดาราวิทยาลัย จำนวน 46 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (๐23101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม จำนวน 5 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. หลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด และนักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง
2. หลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น
3. หลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด และนักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

Thesis Title	Using Dara TBM Activity to Enhance English Language Skills Among Grade 9 Students		
Author	Mr.Chanachon Chunahakankit		
Degree	Master of Education (Curriculum, Teaching, and Learning Technology)		
Concentration Area	Teaching English		
Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Nitida Adipattaranan	Advisor	
	Assoc. Prof. Wilaiporn Tanasuwana	Co-advisor	

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare the students' English-reading skill before and after using Dara TBM Activity and to study the students' English-listening, speaking and writing skills after using Dara TBM Activity. The target group was 46 Mathayom Suksa 3 students who enrolled in English (E23101) in the first semester of the academic year 2016 at Dara Academy. The experimental instruments were five lesson plans using Dara TBM Activity. The data collecting instruments included an English listening and speaking skill assessment, a reading skill test and an English writing skill assessment. The data obtained were analyzed for a mean, standard deviation and percentage.

The findings were as follows:

1. After using Dara TBM Activity, the students' English listening and speaking skills met the passing criteria (60%) and most of them were at a fair level.
2. After using Dara TBM Activity, the students' English reading skill increased.
3. After using Dara TBM Activity, the students' English writing skill met the passing criteria (60%) and most of them were at a good level.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
ABSTRACT	จ
สารบัญตาราง (ถ้ามี)	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามเพื่อการวิจัย	7
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
1.4 สมมติฐานการวิจัย	8
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	8
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม	11
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
2.3 ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ	19
2.4 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	30
2.5 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 กลุ่มเป้าหมาย	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
3.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	57

บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
	5.1 สรุปผลการวิจัย	62
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย	63
	5.3 ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม		68
ภาคผนวก		
	ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	72
	ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม	73
	ภาคผนวก ค แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	91
	ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบการวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	97
	ภาคผนวก จ ตารางเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	98
ประวัติผู้เขียน		101

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง พุคภาษาอังกฤษ 29
ตารางที่ 2	เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ 43
ตารางที่ 3	ขอบข่ายแผนการสอนด้วยกิจกรรมดาราทีบีเอ็ม 48
ตารางที่ 4	รูปแบบการทดลอง 56
ตารางที่ 5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนทักษะการฟัง พุคภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม 59
ตารางที่ 6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม 60
ตารางที่ 7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม 61
ตารางที่ 8	ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบการวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 97
ตารางที่ 9	ตารางเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 98

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาคส่วนต่างๆ ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการศึกษาที่เน้นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขันและความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คนเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ปฏิบัติตนต่อกัน ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก และเนื่องจากความเป็นสากลของภาษาอังกฤษในยุคของข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย จึงส่งผลให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของชาติตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างเป็นทางการนับแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป (ศรีภูมิ อัครมาส, 2545)

ความสามารถในการสื่อสารในภาษาที่หลากหลาย เริ่มมีบทบาทในสังคมโลกมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นตัวแปรที่สำคัญและเป็นกุญแจหลักในการวางรากฐานการประสบความสำเร็จในอนาคตของเด็ก ตามที่ระบุไว้ในโรงเรียนเกือบทุกโรงเรียนของประเทศตะวันตกว่าต้องมีการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างน้อยสองปี (Leonardo, 2014) ด้วยความสำคัญนี้เอง การเรียนภาษาต่างประเทศจึงถูกจัดสอนตั้งแต่วัยก่อนวัยเรียน เมื่อไม่นานมานี้ มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ทำการศึกษาความฉลาดของนักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศกับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาต่างประเทศ พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศมีการพัฒนาของสมองในส่วนที่เรียกว่า การทำงานของสมองด้านการจัดการ (Executive Function) ซึ่งเป็นระบบที่ควบคุมการวางแผน การยับยั้งความคิด การแก้ปัญหาและความสามารถในการปรับเปลี่ยนความคิดตามสถานการณ์และตามความสนใจของตนเอง อีกทั้งยังมีผลที่สำคัญคือ เมื่อเด็กมีการพัฒนาภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องแล้วนั้น เด็กก็จะมีการพัฒนาอย่างก้าวหน้ามากกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนหรือเรียนอย่างไม่ต่อเนื่อง (Leonardo, 2014)

จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา นักการศึกษาให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เนื่องจากความสำคัญของการสื่อสารในปัจจุบัน การฟังจึงเป็นทักษะรับสารที่สำคัญที่สุดและใช้กันอย่างมาก จึงเป็นทักษะพื้นฐานในการนำไปสู่การเรียนรู้ในทักษะอื่นๆ จึงเป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดตอบโต้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) ซึ่งตรงกับ Bowen, Madsen and Hilferty (1985) ที่กล่าวว่าความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ทักษะภาษาที่สอง คือ อันดับแรกทักษะการฟัง อันดับที่สองทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ทักษะการฟัง พุคภาษาอังกฤษ เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ การสื่อสารเกิดขึ้นไม่ได้หากผู้สนทนาไม่เข้าใจความหมายของถ้อยคำและไม่สามารถพูดตอบโต้การสนทนาได้ ซึ่ง สภิตรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟัง พุดว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของทักษะอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้มากที่สุดในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาจึงควรเริ่มที่ทักษะฟัง พุด นอกจากนี้ Read (2007, p.17) ได้กล่าวว่า เมื่อเด็กเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา โดยทั่วไปแล้วต้องมีการเน้นพัฒนาการด้านทักษะการฟัง พุดก่อน เมื่อเด็กได้เรียนรู้จากการฟังภาษาอังกฤษแล้ว เด็กจะถูกนำเข้าสู่การเรียนรู้ด้านการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ

แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง พุด แต่นักเรียนยังประสบปัญหาในเรื่องทักษะดังกล่าว จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่าเด็กไทยมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง โดยเฉพาะการฟัง พุด ตามที่ พีรพงศ์ สุขแก้ว (2548) ได้กล่าวว่า ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่างๆ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะฟัง พุด ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการไม่ได้รับการฝึกฝนมากพอ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นโครงสร้างของภาษา การท่องจำคำศัพท์ และไม่มีคำตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างเพียงพอ ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ฉะนั้นจึงไม่สามารถพัฒนาภาษาในเด็กไทยจนถึงขั้นนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และยังทำให้เด็กไม่เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษมากเพียงพอด้วย (ภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์ 2548 หน้า 69)

ทักษะต่อมาคือทักษะการอ่าน จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสาระการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เรียนต้องสามารถมีทักษะการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักการอ่านและสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และการแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็น

สารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ นอกจากนี้ผู้เรียนต้องสามารถเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ จากเรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน การศึกษาหาคำความรู้ช่วยให้มีการพัฒนาความเจริญทางสมองและสติปัญญา กล่าวคือ ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่นๆ ตลอดจนเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล ซึ่งการอ่านนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ ความเพลิดเพลิน ประสบการณ์ และเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

อย่างไรก็ตามทักษะการอ่านของนักเรียนยังอยู่ในระดับคุณภาพต่ำ จากการศึกษาของเนาวรัตน์ นุ่มอร่า (2544) พบว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำทั้งในด้านของความสามารถในการอ่าน และการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ าคาดการณ์ล่วงหน้า และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สาเหตุเนื่องมาจากผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมทำให้การอ่านของนักเรียนล้าเหลว และการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักเรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยวิธีแปลเป็นภาษาไทย แทนที่จะให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษและที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนใช้ภาษาโดยอัตโนมัติและจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา เพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง และกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

ทักษะการเขียนเป็นอีกหนึ่งทักษะของผู้เรียนยังเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนาควบคู่กัน เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาความคิด และสติปัญญา สุภัทธา อักษรนุเคราะห์ (2531) กล่าวว่าผู้เรียนมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะการเขียนควบคู่ไปกับทักษะอื่นๆ การเขียนเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งด้านความคิด ความรู้สึกและการกระทำ รวมทั้งสติปัญญาของมนุษย์ เพราะในชีวิตประจำวัน เมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ จากการอ่านแล้ว สามารถนำสิ่งที่ได้อ่านนั้นมาถ่ายทอดเล่าสู่กันฟังในลักษณะ

ต่างๆ เช่น การสนทนา พูดคุยกับเพื่อนหรือถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการเขียน การเขียนสามารถถ่ายทอดออกมาได้ดีในรูปแบบการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือการเขียนสรุปความ การเขียนในลักษณะนี้เป็นการถ่ายทอดความเข้าใจในสาระสำคัญของสารที่ผู้สรุปความได้อ่านสารประเภทต่างๆ แล้วสรุปเป็นภาษาของตนเอง บางครั้งอาจจัดลำดับเรื่องขึ้นใหม่ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย

แม้ว่าจะเป็นที่ยอมรับว่าการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมการคิด แต่จากการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนที่ผ่านมา สรุปได้ว่า การสอนเขียนที่มักปรากฏอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สนับสนุนการแสดงออกทางความคิด ในการเขียนทั่วไป นักเรียนจะได้รับคำแนะนำให้ระมัดระวังด้าน โครงสร้าง ตัวสะกด และเครื่องหมายวรรคตอนมากกว่ากระบวนการคิดและการเขียน จึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความกลัวในการเขียน อีกทั้งเวลาเขียน ครูมักจะสอนเขียนโดยให้รูปแบบการเขียน หรือประโยคตัวอย่างมาให้นักเรียน ดังนั้นเมื่อนักเรียนต้องเขียนเองโดยที่ไม่มีตัวอย่าง นักเรียนจึงไม่สามารถเขียนได้

ด้วยเหตุนี้เอง ทั้ง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานหลายปี ถึงกระนั้นก็ตามความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษยังต่ำว่าระดับมาตรฐาน จากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-Net ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนคาราวิทยาลัย ในวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 36.52 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยในปี 2557 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 30.01 พบว่าสูงกว่าเพียงร้อยละ 6.51 แต่ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะทางภาษานั้นเอง

ดังนั้น โรงเรียนคาราวิทยาลัยจึงเล็งเห็นปัญหาสำคัญและค้นหาวิธีการในการจัดการเรียนการสอนให้มีการพัฒนาทักษะต่างๆพร้อมกัน จึงมีการนำหลักการการจัดการเรียนการสอนแบบดาราที่ บีเอ็มเข้ามา การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ดาราที่บีเอ็ม หมายถึงการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาวิธีคิด วิธีปฏิบัติ วิธีการพูด และวิธีการทำงานของนักเรียนให้สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่ประสานเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดทั้งความจำระยะสั้นและความจำระยะยาวจากสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หลีกเลี่ยงสถานการณ์เชิงลบ เกิดการผสมผสานทั้งร่างกาย จิตใจ และอารมณ์เข้าด้วยกัน สร้างความน่าสนใจต่อผู้เรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เนื่องจากการเรียนรู้ของเด็กเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติและเกี่ยวข้องกับทักษะที่มีอยู่ภายในของมนุษย์ทุกคนเกิดมาเพื่อการเรียนรู้ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างจากสิ่งมีชีวิตทั่วไป จากอดีตที่ผ่านมากระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียนจะเป็นการคำนึงถึงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครู นักเรียน และโรงเรียน เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ปัจจุบันสังคมต้องการความคิดที่อยู่นอกเหนือจากสิ่งที่มีอยู่แต่เดิมและเริ่มในสิ่งที่กว้างกว่าเดิมด้วยการเน้นความสามารถของสมองในการเรียนรู้ และวิธีการทำให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สิ่งที่ทำให้คิดในเวลาต่อมาคือ วิธีการพัฒนา การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและเป็นธรรมชาติให้แก่ผู้เรียน (Abbott & Ryan, 2007) โดยอาศัยหลักการธรรมชาติของ

สมองตามที่ Jensen (2000) ได้กล่าวไว้ว่า สมองทุกคนมีลักษณะการทำงานที่เหมือนกัน แต่มีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในการรับรู้ไม่เหมือนกัน นอกจากนั้น สิ่งแวดล้อมยังเป็นตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อสมอง และสามารถเปลี่ยนแปลงลักษณะทางพันธุกรรมได้ เมื่อสมองเกิดการรับรู้ในสิ่งใหม่ครั้งแรก สมองจะรับรู้และจดจำอย่างหยาบเบื้องต้น ซึ่งการรับรู้ที่เกิดขึ้นได้หลายทาง เช่น การรับรู้จากการได้เห็น ได้ยิน รู้สึก รับรส และสัมผัส เป็นต้น เมื่อสมองเกิดการรับรู้ขั้นต้นแล้ว สมองสามารถคาดการณ์ได้ว่าสิ่งที่รับนั้นเป็นวาระที่เสี่ยงที่จะได้หรือเสียอย่างไร ฉะนั้นสมองจึงมีข้อจำกัดในการนำเข้ามาของข้อมูล และการเอาใจใส่ต่อสิ่งใหม่ อีกปัจจัยที่สำคัญคือ รางวัล สมองสามารถพัฒนาอย่างง่ายโดยต่อความหลากหลายรูปแบบของรางวัล โดยสมองจะติดรางวัลที่คาดการณ์ได้เหมือนติดยาเสพติด ลักษณะอีกอย่างของสมองนั้นคือ ความจำในสมองสามารถแปรเปลี่ยนหรือสูญหายได้ ถ้าไม่มีการแสวงหา และสร้างความหมายผ่านการเชื่อมโยง ดังนั้นการบูรณาการของสภาวะจิตใจ ร่างกาย และอารมณ์ มีอิทธิพลต่อความตั้งใจ ความจำ การเรียนรู้ และพฤติกรรม เมื่อมีสภาวะใดเกิดขึ้นต่อเนื่องนานๆ สักระยะหนึ่งจะเริ่มคงตัวและไม่ยอมที่จะเปลี่ยนแปลง Jensen (2000) ได้นำเสนอขั้นตอนการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยการใช้กิจกรรม Brain Gym เพื่อเปิดสมองในส่วนของ Limbic system (Dr.Joule, 2013) และเพื่อกระตุ้นให้สมองและร่างกายมีความพร้อม สดชื่น
2. ขั้นนำเสนอ เป็นการนำเสนอองค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กฎ กติกา บอร์ดคะแนน โดยอาศัยกระบวนการผ่อนคลาย (Relaxed Alertness) การสร้างอารมณ์ บรรยากาศในการเรียนรู้ที่มีความท้าทาย สร้างความรู้สึกให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ อยากเรียน จัดสิ่งแวดล้อม โอกาส ประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมและเชื่อมโยงการเรียนรู้ได้
3. ขั้นฝึก ดำเนินการฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ โดยอาศัยกระบวนการสร้างความตระหนัก จดจ่อ (Orchestrated Immersion) โดยการใช้ Numbers and Gestures , Peg Words ในการฝึกคำศัพท์ และฝึกทักษะการอ่าน โดยการใช้คำถามนำเข้าสู่การอ่าน (Active Processing of Experience) และฝึกอ่าน โดยใช้คำศัพท์ที่ได้ศึกษามาแล้ว มาเป็นส่วนหนึ่งในการอ่านบทความ
4. ขั้นสร้างการจดจำ เป็นการจัดระบบข้อมูล/สารให้เป็นระบบหลังจากที่ได้รับการฝึกปฏิบัติจากการอ่าน เช่นการเขียนรูปผังความคิด (Mind Map)
5. ขั้นประเมินผล เป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจหลังจากการได้ฝึกทักษะทางภาษาโดยใช้ คำถาม เกม และอื่นๆ

6. ขั้นสร้างองค์ความรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการฝึก อาทิเช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนสรุปความ และอื่นๆ

7. ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนการสรุปเนื้อหาที่ได้ศึกษา ได้แก่การทบทวนคำศัพท์ ทบทวนกฎ กติกาในชั้นเรียน

จากข้อมูลดังกล่าวได้มีงานวิจัยมาสนับสนุน การเรียนรู้ด้วยหลักการการทำงานของสมองกับการเรียนรู้ ดังที่ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2550 อ้างใน พรพิไล เลิศวิชา และ อัครภูมิ จารภากร, 2550, หน้า 3) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาตามแนวคิดการทำงานของสมอง มีคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อวงการการศึกษา เพราะได้ช่วยจุดประกายความสนใจและเผยแพร่วิทยาการความก้าวหน้าเกี่ยวกับสมองและการเรียนรู้ให้เป็นที่เข้าใจอย่างกว้างขวาง ในแวดวงการศึกษาและสังคมไทยได้พัฒนาแนวทางจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงให้เห็นว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมอง สามารถนำมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างไร ทั้งยังชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของวิชาและกลุ่มสาระต่างๆ ที่จะเกื้อหนุนกันเพื่อพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม จากข้อคิดดังกล่าวทำให้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมอง ได้แก่ Green, Fara E (1999) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สมองและการเรียนรู้ การนำไปใช้เพื่อตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย Green (1999) ได้เสนอว่า ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีแหล่งเรียนรู้อย่างมากมายสำหรับนักเรียน นักเรียนทุกคนมีสมองที่มีลักษณะเฉพาะ และมีความสามารถเรียนรู้ได้ดี เมื่อได้เรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนที่มีความสอดคล้องกันกับสมองของนักเรียน นอกจากนี้ Genesee, Fred (2000) มีความสนใจในการศึกษา งานวิจัยด้านสมอง การนำไปใช้กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง Genesee กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองกับการทำงานของสมองได้รับความสนใจมาเป็นเวลานาน และผลจากการศึกษา พบว่า การเรียนรู้ภาษานั้น สมองของมนุษย์สามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ครูผู้สอนภาษาสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนของตนเองให้ดีขึ้นได้ ส่วน อรวรรณ บุญสมปาน (2551) ได้ศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมอง โดยพบว่าความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดี เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองนั้น ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ และกลวิธีที่ส่งเสริมการทำงานของสมอง อีกทั้งสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองนั้นก็มีความสำคัญมากในการทำ

กิจกรรมต่างๆ ผู้สอนต้องใช้สื่อที่มีความหลากหลาย มีความเหมาะสมกับวัยและความรู้ของนักเรียน การจัดบรรยากาศในห้องเรียน รวมถึง การจัดที่นั่ง โต๊ะ และเก้าอี้ ก็มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองนั้นช่วยพัฒนาธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยการเรียนรู้นั้นควรจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือสิ่งที่มีอยู่จริงในสภาพแวดล้อม และควรมีตัวเลือกในสิ่งที่ต้องการจะเรียนรู้และได้รับการสนับสนุน อีกทั้งผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการได้แสดงความรู้ที่ออกมาอย่างเหมาะสม ทำความเข้าใจในตนเองและมีโอกาสที่จะได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบกิจกรรมดาราที่บีเอ็มกับทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง พูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การนำเอากิจกรรมดาราที่บีเอ็มมาใช้ในการส่งเสริม พัฒนาทักษะการฟัง พูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จะสามารถช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมดาราที่บีเอ็ม เป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กสนุกสนานสนใจในสิ่งที่เรียน สร้างเป็นความจำระยะยาวและนำไปใช้ได้จริง

1.2 คำถามเพื่อการวิจัย

1.2.1 การสอน โดยการใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์หรือไม่ อย่างไร

1.2.2 การสอน โดยการใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

1.2.3 การสอน โดยการใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์หรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม

1.3.3 เพื่อศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 กิจกรรมดาราทีบีเอ็มสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนดาราวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (๐23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 46 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1.5.3 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาที่ประกอบด้วยเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

1) Hummingbirds จากแหล่งที่มา <http://mrnussbaum.com/hummingbird/>

2) World's Largest Pancake Breakfast จากแหล่งที่มา
www.americaslibrary.gov/es/ma/es_ma_pancakes_1.html

3) Sails Can Be Useful จากแหล่งที่มา www.dailyteachingtools.com/free-reading-tests.html#9

4) Robots จากแหล่งที่มา
englishforeveryone.org/PDFs/3_Robots_Free_Sample.pdf

5) The Animal Mind: Smart and Sensitive จากแหล่งที่มา
www.haverford.k12.pa.us/cms/lib5/.../Domain/.../7th%20Grade%20Skills%20Unit.pdf

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงานตามธรรมชาติของสมอง ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุขในการเรียน โดยการใช้กิจกรรมต่างๆ ที่ประกอบไปด้วยการขยับร่างกาย การบริหารสมอง การใช้กลวิธีตัวเลขและท่าทาง หมุดคำศัพท์ แผนผังความคิด การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนสรุปความ การอ่านออกเสียงพร้อมท่าทาง ผ่านขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอนคือ ขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก ขั้นสร้างการจดจำ ขั้นประเมินผล ขั้นสร้างองค์ความรู้ และขั้นสรุป

ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูด ฟัง ในการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนของ Bartz (1979) โดยพิจารณาองค์ประกอบ 4 ประการ คือ ความคล่องแคล่ว ความเหมาะสมของการใช้ภาษา คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร และความพยายามในการสื่อสาร โดยกำหนดองค์ประกอบการให้คะแนนทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในการแสดงบทบาทสมมติ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านบทอ่านแล้วตอบคำถาม ในระดับความจำ ระดับความเข้าใจ ระดับการประยุกต์ใช้ และระดับการวิเคราะห์ โดยวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลัก Bloom's Revised Taxonomy (2001)

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษจากบทอ่าน สำหรับการประเมินทักษะการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความของ Rinehart et al. (1986) โดยใช้ 5 องค์ประกอบเพื่อการพิจารณาให้คะแนน คือ การเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูล ใจความสำคัญ ใจความรอง การแต่งประโยคใหม่ ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1.7.1 ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีปัญหาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.7.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาบทเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

- 2.1.1 ความหมายของกิจกรรมคาราทีบีเอ็ม
- 2.1.2 ทฤษฎีและหลักการการทำงานของสมอง
- 2.1.3 ความสำคัญของการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม
- 2.1.4 แนวการสอนโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม
- 2.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

- 2.2.1 ความหมายของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
- 2.2.2 องค์ประกอบของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
- 2.2.3 ระดับความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
- 2.2.4 การพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม
- 2.2.5 การประเมินความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

2.3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

- 2.3.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.3.2 องค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.3.3 ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.3.4 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม
- 2.3.5 การประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.4 ทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

- 2.4.1 ความหมายของการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ
- 2.4.2 องค์ประกอบของการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ
- 2.4.3 หลักการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ
- 2.4.4 การพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม
- 2.4.5 การประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

2.1 กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม

2.1.1 ความหมายของกิจกรรมดาราที่บีเอ็ม

เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิธีการคิด วิธีการปฏิบัติ วิธีการพูด วิธีการเรียนและวิธีการทำงานของนักเรียนให้สอดคล้องกับการทำงานของสมองอย่างมีระบบและมีความเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมให้ครูได้นำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ ไปปรับใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการทำงานของสมองของนักเรียน โดยกรอบแนวคิดคือเพิ่มพลังการรับรู้ และ สู่หลากหลายกิจกรรม เป็นการใช้กิจกรรมด้วยขั้นตอนง่าย ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ตามธรรมชาติของสมองโดยหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นเชิงลบ เพราะหลักการดาราที่บีเอ็ม มีความเชื่อว่าสมองจะเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อกิจกรรมการเรียนการสอนมีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีรูปแบบที่หลากหลาย กระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ความท้าทาย การถ่ายโอนข้อมูลที่เสริมสร้างกระบวนการคิด นำความคิด เป็นการนำ

ความคิดเพื่อไปสู่การจัดกิจกรรม จิตจดจำ เป็นการใช้หลักการดาราทีบีเอ็มในการสร้างความจำระยะสั้นและความจำระยะยาว คุณธรรมนำสื่อสาร เป็นการประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้และนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารและเหมาะสมตามศักยภาพโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง บริหารความจำ เป็นการจัดระบบการเรียนรู้ภายใต้การทำงานตามธรรมชาติของสมอง ซึ่งจะนำไปสู่การรับรู้อย่างสมบูรณ์และยั่งยืน อัจฉริยะสิ่งแวดล้อม เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนคุณลักษณะของนักเรียนในด้านความฉลาดทางปัญญา พร้อมเสริมปัญญาพัฒนาสมอง เป็นความตระหนักรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมปัญญาพัฒนาสมองเพื่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ อย่างครอบคลุมและเหมาะสมโดยกระบวนการดาราทีบีเอ็ม มององค์รวม เป็นการหลอมรวมระหว่างร่างกาย อารมณ์ และจิตใจเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดอภิปัญญาในตัวผู้เรียน ผลที่ได้จากการดำเนินงานคือการจัดการเรียนการสอนดาราทีบีเอ็ม ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มีพัฒนาการทางด้านภาษา ด้านทักษะการคิดที่พัฒนาขึ้น และยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในแต่ละรายวิชานั้นเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เป็นการเรียนรู้ผ่านการเล่น กิจกรรมไม่น่าเบื่อ มีความแปลกใหม่ที่นำตื่นต่อน่าสนใจ เร้าใจให้นักเรียนอยากรู้อย่างต่อเนื่องโดยการใช้เกม เพลงและ การใช้ดนตรีบรรเลงในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งมีการใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ โดยรูปแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละวิชานั้นประกอบด้วย กิจกรรมการบริหารสมองและร่างกาย กิจกรรมดนตรีและจังหวะ กิจกรรมการยืดเส้นยืดสาย กิจกรรมการเพิ่มพลัง กิจกรรมการผ่อนคลาย กิจกรรมการเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ และกิจกรรมธรรมเนียมปฏิบัติ และในขณะเดียวกันก็ไม่เกิดความเครียดโดยเรียกสิ่งนี้ว่า ต้นตัวแบบผ่อนคลาย กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นจะคำนึงถึงพัฒนาการการทำงานของสมองเป็นสำคัญ และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาหลายกิจกรรม เช่น อ่านให้ฟัง อ่านเอง อ่านเป็นกลุ่ม เขียนอิสระ กิจกรรมห้องสมุด และมีการคิดคำศัพท์ตามมุมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นไปตามลำดับขั้นและใช้ภาษาเป็นสื่อกลางของการคิดและการแก้ปัญหา ซึ่งทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิด อีกทั้งได้จัดชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยมีการจัดมุมประสบการณ์ต่าง ๆ ภายในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่ มุมบ้าน/ของเล่น มุมคณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์ มุมดนตรีและศิลปะ มุมอ่าน และมุมพื้นบ้านล้านนาเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามมุมที่ตนเองสนใจ และยังสามารถจัดสภาพชั้นเรียนให้น่าเรียน มีสีสันสวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ ด้านครูผู้สอนได้ใช้แรงเสริมทางบวก การให้กำลังใจ ไม่ใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง ไม่สร้างความเครียด และความกดดัน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ปลอดภัย อบอุ่น เป็นมิตร ทำให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงส่งผลให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานที่ได้ร่วมกิจกรรมการเรียน มีความสุขที่ได้มาโรงเรียน มีการพัฒนาทักษะทางภาษา ทักษะการคิด อีกทั้งมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดีมีผลให้นักเรียนมีอารมณ์ที่ดีจึงทำให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ

2.1.2 ทฤษฎีและหลักการการทำงานของสมอง

การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่ใช้โครงสร้างและหน้าที่ของสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยไม่สกัดกั้นการทำงานของสมอง แต่เป็นการส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ที่สุด ภายใต้แนวคิดที่ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะเรียนรู้มาตั้งแต่เกิด โดยมีหลักการการออกแบบกิจกรรมตามหลักการของ Brain Based Learning ซึ่งบางตำราก็มีเพียง 8 หรือ 11 ข้อ บางตำรามีทั้งหมด 12 ข้อ ดังต่อไปนี้ (เรียบเรียงจาก Mind/Brain Learning Principle, Caine & Caine, 1994)

- 1) สมองเป็นเครื่องประมวลผลที่ทำงานในเชิงขนาน ต้องใช้การเรียนรู้หลายๆ แนวทาง หลากวิธีการที่ทำให้เด็กมุ่งสนใจในสิ่งที่กำลังเรียนรู้
- 2) การเรียนรู้ต้องอาศัยการทำงานของระบบสรีระทั้งหมด การควบคุมอารมณ์ การสร้างความสนุกสนาน โภชนาการ การออกกำลังกายการเล่นเพื่อผ่อนคลาย มีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้
- 3) มนุษย์มีความอยากที่จะค้นหาความหมายแต่กำเนิด การสร้างความท้าทาย การเรียนรู้ด้วยคำถาม
- 4) การค้นหาความหมายของมนุษย์เป็นกิจกรรมที่เป็นรูปแบบ การเรียนรู้ จะต้องมียุทธวิธี มีระบบ มีความเข้าใจ เน้นการประยุกต์ใช้ หรือยกตัวอย่างจริง หรือตัวอย่างเปรียบเทียบ
- 5) อารมณ์มีความสำคัญต่อการทำงานแบบมีรูปแบบ ให้ความสำคัญต่อความรู้สึก มีความเข้าใจว่า เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน
- 6) สมองประมวลข้อมูลแบบเป็นส่วนย่อยๆ และแบบทั้งหมดพร้อมๆ กัน การสร้างความเข้าใจแบบทีละส่วน แล้วมีเน้นการเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียนรู้ และเชื่อมโยงกับชีวิตจริงเสมอ ให้รู้สึกว่าความรู้ที่ได้ไปนั้นมีประโยชน์
- 7) การเรียนรู้อาศัยทั้งการจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และการรับรู้ต่อสภาพรอบข้าง สภาพแวดล้อมที่สอดคล้องเหมาะสมกับหัวข้อการเรียนรู้จะทำให้ เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น
- 8) การเรียนรู้เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้ต่างๆ ทั้งขณะที่มีสติรับรู้ และขณะไม่มีสติรับรู้อยู่เสมอ การเรียนรู้ที่ดีควรทิ้งโจทย์อะไรให้เด็กได้ไปคิดต่อ

9) เรามีวิธีจัดการกับการจดจำอย่างน้อยสองวิธี การจดจำเป็นกระบวนการหนึ่งในการเรียนรู้แต่การจดจำวิธีที่หนึ่ง ก็คือ การจดจำโดยมีรูปแบบในการจดจำ และอีกวิธีหนึ่งก็คือ การจูงใจให้เด็กสนุกที่จะจดจำ หรือรับรู้โทษของการจำไม่ได้ การจดจำจะทำให้เด็กสามารถเรียกความรู้ขึ้นมาใช้ได้ทันที

10) เราเข้าใจได้ง่าย และจดจำได้อย่างแม่นยำ เมื่อสิ่งนั้น หรือทักษะนั้นมีอยู่ในระบบการจดจำแบบธรรมชาติที่มีความสัมพันธ์กับตัวเรา การเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือสิ่งที่มีอยู่จริงในสภาวะแวดล้อม การเรียนนอกสถานที่ การให้เด็กเล่าเรื่องที่พบ การใช้สังคมเป็นตัวผลึกให้เกิดการเรียนรู้

11) การเรียนรู้แบบซับซ้อนจะถูกกระตุ้นโดยความท้าทาย และถูกยับยั้ง โดยการถูกข่มขู่ การลงโทษ เมื่อนักเรียนทำผิดพลาดจะเป็นการหยุดยั้งการเรียนรู้ ควรให้ออกาสเด็กได้ลองปฏิบัติตามแนวคิดของเขา

12) สมอองของแต่ละคนมีความเฉพาะตัวไม่เหมือนกัน

มีนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่าน อาทิ ชีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2550) ได้กล่าวถึงหลักเบื้องต้นของการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Brain Based Learning ไว้ 3 ประการ คือ

1) กระบวนการการผ่อนคลาย (Relaxed Alertness) การสร้างอารมณ์ บรรยากาศในการเรียนรู้ให้ดีที่สุด มีลักษณะผ่อนคลาย ทำทนายให้ผู้เรียนมีความรู้สึกสามารถเรียนรู้ได้อย่างมั่นใจที่อยากจะทำเรียน จัดสิ่งแวดล้อม โอกาสประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนร่วมได้และเชื่อมโยงการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเป้าหมายของแต่ละคนที่สนใจ

2) กระบวนการสร้างความตระหนัก จดจ่อ (Orchestrated immersion) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องสัมพันธ์กับความรู้สึก ตระหนัก จดจ่อที่จะเรียนของผู้เรียนโดยผ่านการได้เห็น ได้ยิน ได้ดม สัมผัส ได้ชิมรส และได้เคลื่อนไหวร่างกาย ได้เชื่อมโยงความรู้เดิมมาใช้กับการเรียนรู้สิ่งใหม่มีความกระตือรือร้นที่จะแก้ปัญหาที่เข้ามาเผชิญหน้าฝึกปฏิบัติค้นหาคำตอบ

3) หลักในการจัดประสบการณ์ที่เป็นกระบวนการอย่างกระตือรือร้น (Active Processing of Experience) เป็นการจัดประสบการณ์ที่สร้างสรรค์นำไปสู่ความแข็งแกร่งในการเรียนรู้ โดย จัดกิจกรรมที่มีความหมาย ครูใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนพิจารณา หรือค้นหาคำตอบ ข้อมูลสารสนเทศอย่างกระตือรือร้น และ feed back นักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้

คิดหาทางพิสูจน์หรือค้นหาคำตอบ วิเคราะห์สถานการณ์บนพื้นฐานของพวกเขาได้ฝึกทักษะการตัดสินใจในช่วงวิกฤติและสื่อสารบนความเข้าใจของตนเอง

Jensen (2000) ญุญแจสำคัญ 5 ประการที่จะช่วยกระตุ้นให้สมองเกิดการเรียนรู้ได้คือ

1) ความท้าทาย (Challenge) กระบวนการเรียนรู้จะต้องมีสิ่งท้าทาย แต่จะต้องเป็นการท้าทายที่พอเหมาะพอดี เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึغبื่อหน่ายในการเรียน เช่น ใช้สื่อการสอนใหม่ๆ เพิ่ม ความยากในการเรียนให้มากขึ้น หรือเน้นการขบคิดแก้ปัญหาหรือใช้ความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น

2) ความแปลกใหม่ (Novelty) การกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จะต้องแปลกใหม่เสมอไม่ควรใช้ มุกเดิมๆ ในการสอน Arnold Scheibel แห่งสถาบันวิจัยสมอง มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียกล่าวว่า “กิจกรรมที่แตกต่างหลากหลายนั้นเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของสมอง” ความแปลกใหม่นั้นจะเกี่ยวพันกับการที่สมองแสวงหาการอยู่รอดเพราะความแปลกใหม่จะกระตุ้นต่อสถานภาพเดิมของผู้เรียนทำให้ ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว

3) ความชัดเจน (Coherence) การเรียนการสอนจะต้องวางกระบวนการและเป้าหมายที่ชัดเจน

4. เวลา (Time) กระบวนการเรียนรู้ต้องอาศัยเวลา มิใช่ได้ผลในฉับพลันทันที ยกเว้นการเรียนที่ต้องการการตอบสนองแรงกระตุ้นในทันที

5. การสะท้อนกลับ (Feedback) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีเวลาในการคิดใคร่ครวญ หรือสะท้อนกลับในสิ่งที่ได้รับรู้ร่วมกับผู้อื่น จากการทดลองกับหนู พบว่าหนูที่อยู่เพียงลำพังคนเดียวจะไม่มีการเชื่อมต่อกันในขณะที่หนูซึ่งอยู่กับครอบครัวและหนูที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนขึ้น เช่น มีของเล่นให้เล่น จะพบว่าหนูเดี่ยวที่มีการเจริญเติบโตขึ้น การสะท้อนกลับเป็นกระบวนการที่สามารถเกิดขึ้นได้ในการทำงานกลุ่ม ซึ่งจะได้เรียนรู้จากเพื่อน โดยเฉพาะถ้าสมาชิกในกลุ่มมีจำนวนที่ พอเหมาะและมีอายุหรือพื้นฐานที่แตกต่างกัน การได้มีเวลาสะท้อนกลับของผู้เรียนจะช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

โกวิท ปรวาลพฤกษ์ (2553: 23) ได้เสนอแนวทางการสอนที่เน้นการทำงานของสมองไว้ ดังนี้

1) การสร้างบรรยากาศ ใช้เรื่องจำง่าย ใช้คำพูดเชิงบวก ลดความกังวลของผู้เรียน ทำให้สมองทำงานได้ดี ใช้สื่อ หลากหลายนำเสนอไว้ในห้องเรียน เพื่อนำสู่ความสนใจ และพร้อมที่จะให้นักเรียน โดยเฉพาะสื่อที่ นักเรียนชอบ

2) การสร้างความหมายในการเรียนรู้ ใช้ตัวอย่างชีวิตจริง สิ่งของที่สัมผัสได้ ใช้เรื่องของนักเรียนมาอธิบาย ให้นักเรียน ยกตัวอย่างประสบการณ์ของตนเองประกอบ สร้างความหมายเพิ่มเติมเป็นวิธีการจำ ใช้การทบทวน แบบนำเสนอ ให้นักเรียนเรียบเรียงเป็นการนำเสนอของตนเอง โดยให้นักเรียนคิดด้วย ประสบการณ์ของตนเอง วางรูปแบบการพูด การนำเสนอเอง ขยายความเอง เป็นเรื่องของนักเรียน จากประสบการณ์ของนักเรียนเอง

3) การพัฒนาสมองสองด้าน ใช้ทั้งคำพูดและภาพร่วมกัน เพื่อให้เรียนรู้ทั้งเสียงและความหมาย ใช้แผนภาพนำผู้ ความหมาย เวล่านำเสนอวิธีทัศนเสนอช่วงสั้นๆ แล้วหยุดให้อภิปรายซักถาม เน้นความคิดรวบยอดที่จะสอน การประเมินต้องใช้ทั้งคำพูด ภาพ แผนภาพ และการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ สมองทั้ง 2 ด้าน

4) การพัฒนาสมองด้านซ้าย จัดห้องให้มีพื้นที่ทำงาน จัดป้ายนิทรรศการให้ตรงกับเรื่องที่จะเรียนเป็นปัจจุบัน ใช้สื่อ หลายแบบ ทั้งอ่าน เขียน วาดภาพ คิดคำนวณในทุกๆวิชาใช้การอุปมาอุปไมย เพื่อให้เห็นความหมายและการคิดในระดับสูง เน้นการตรงต่อเวลาและการตรงต่อเรื่องสาระงานที่จะทำ เห็นความเป็นเหตุผลชัดเจน ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายการเรียนรู้

5) การพัฒนาสมองด้านขวา ใช้การนำเสนอแบบแผนภาพ การ์ตูน ถามให้นักเรียนคิดต่อเนื่อง โยงใยสัมพันธ์เกี่ยวข้อง กันอย่างไร ฝึกให้นักเรียน โยงข้อมูลในการนำเสนอ ใช้ประสบการณ์ตรง ของจริง เหตุการณ์จริง หรือบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลองที่เทียบได้กับเรื่องจริง ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ให้นักเรียนได้ลงมือทำจริง เรียนโดยโครงการอิสระ ลงมือปฏิบัติจริง จะได้เรียนรู้โลกที่แท้จริง

6) การสอนให้สร้างขยาย ใช้เกมสถานการณ์จำลอง ใช้การคิดทบทวนในสมอง ใช้การสอนเป็นลำดับ ทำสิ่งใดดีแล้ว ต่อไปจะเรียนเรื่องใดได้ดี ใช้การอุปมาอุปไมย เรื่องนี้เรียนจบแล้วเหมือนกับเรื่องใดจะนำไปใช้ใน โอกาสข้างหน้าอย่างไร และใช้การเขียนเล่าเรื่อง เราได้เรียนอะไรเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นอย่างไร ใช้ ในอนาคตอย่างไร

7) หลักสูตรเน้นการเรียนรู้ของสมอง ใช้สถานการณ์ชีวิตจริง ปัญหาในชีวิตจริง ใช้สถานการณ์จำลองมาแทนชีวิตจริง ทำเป็นเกมและรูปแบบจำลองต่างๆ ให้นักเรียนลงมือทำโครงการโครงการด้วยการคิดเอง เลือกลงมือ ทำเองให้นักเรียนออกบริการชุมชน เรียนรู้จากชุมชน ให้เห็นชีวิตจริง การทำงานจริง ฝึกงาน เหมือนกับที่จะออกไปทำจริง ให้นักเรียนจินตนาการนำเสนอเป็นใยแมงมุม เป็นผังความคิด Mind map และ Concept map วิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา จัดเป็นโครงการภาคปฏิบัติเพื่อ

แก้ปัญหา และใช้การ ลงมือทำจริง และผลจากการลงมือทำจริงในสภาวะปกติ เป็นการประเมิน
นำเสนอผลงานจริง ไม่ใช่สถานการณ์การสอบ นำการประเมินมารวมกับกิจกรรมการเรียนรู้ปกติ

2.1.3 ความสำคัญของการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

เป็นการใช้กิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ตามธรรมชาติของสมองโดยหลีกเลี่ยง
สถานการณ์ที่เป็นเชิงลบ กระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ความท้าทาย การถ่ายโอนข้อมูลที่เสริมสร้าง
กระบวนการคิดโดยผสมผสานกิจกรรมต่อไปนี้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องเชื่อมโยง การบริหาร
ร่างกายเพื่อช่วยให้สมองแข็งแรง โดยเฉพาะส่วนที่เชื่อมระหว่างสมองซีกซ้ายและซีกขวาเพื่อ
พัฒนาการทำงานของสมองทั้ง 2 ซีกให้สมดุลกัน เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ช่วยให้ความจำและ
อารมณ์ดีขึ้น นอกจากนี้แล้วยังจัดกรอบความคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อชี้นำให้ผู้เรียนรู้แนว
ปฏิบัติ และบรรลุตามเป้าหมาย ใช้หลักการฝึกทำซ้ำ ๆ และปฏิบัติบ่อย ๆ เพื่อสร้างความจำระยะสั้น
และความจำระยะยาว ประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้และนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อการสื่อสารและ
ถ่ายทอดอย่างเหมาะสมตามศักยภาพ จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนคุณลักษณะของนักเรียนในด้านต่าง
ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมเสริมปัญญาพัฒนาสมองเพื่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ อย่าง
ครอบคลุมและเหมาะสม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้าน
ร่างกาย อารมณ์ และจิตใจเข้าด้วยกัน ดังนั้น เมื่อเกิดทักษะต่างๆแล้วนั้น จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีใน
การเรียนรู้

2.1.4 แนวการสอนโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยการใช้กิจกรรม Brain Gym เพื่อกระตุ้นให้สมองและร่างกายมีความพร้อมสดชื่น
- 2) ขั้นนำเสนอ นำเสนอองค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กฎ กติกา บอร์ดคะแนน รวมไปถึงการใช้สื่อเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
- 3) ขั้นฝึก ดำเนินการฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆจากกิจกรรมคาราทีบีเอ็มโดยการใช้ Numbers and Gestures, Peg Words ในการฝึกคำศัพท์
- 4) ขั้นสร้างการจดจำ เป็นการเข้าสู่ขั้นตอนการอ่าน โดยการใช้คำถามนำเข้าสู่การอ่าน และฝึกอ่าน โดยใช้คำศัพท์ที่ได้ศึกษามาแล้ว มาเป็นส่วนหนึ่งในการอ่านบทความ หลังจากนั้นนักเรียนทำใบงานกิจกรรม Mind Mapping เพื่อเป็นการสร้างความคงทนในการจำของนักเรียน

5) ชั้นประเมินผล เป็นการถามคำถามหลังจากนักเรียนอ่านบทความเสร็จ โดยมีการ
เกมในการดำเนินการถามตอบ เพื่อความสนุกสนานและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการตอบ
คำถาม

6) ชั้นสร้างองค์ความรู้ นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่ได้ศึกษา
มาแล้ว จากนั้นนักเรียนเขียนสรุปความจากบทอ่าน

7) ชั้นสรุป เป็นขั้นตอนการสรุปเนื้อหาที่ได้ศึกษา ได้แก่การทบทวนคำศัพท์ ทบทวน
กฎ กติกาในชั้นเรียน

จากขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานั้น พบว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้ดาราทีบีเอ็ม เป็นการเน้นให้
ร่างกายและจิตใจของนักเรียนเตรียมพร้อมกับการเรียนรู้ มีการใช้องค์ประกอบทุกส่วนของร่างกายใน
การเรียนรู้ อีกทั้งใช้สื่อต่างๆที่หลากหลาย น่าดึงดูด ใช้กิจกรรมในการฝึกฝนซ้ำๆ เพื่อให้เกิดเป็น
ความจำและเข้าใจ

2.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฟอร์ทเนอร์ (Fortner, 2005 : 2882-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการตรวจแบบฝึกหัดของครูโดย
อาศัยการเรียนรู้ตามธรรมชาติสมองในทฤษฎี ปัญหาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบ
ความสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกและการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับกลางและผลการ
เรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 – 8 โรงเรียนนอร์ฟอร์ดพับลิคมีวิธีการคือ กรอก
แบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของ ประชากรและใช้แบบสำรวจผลการใช้แบบฝึกการ
สอนที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเพื่อวัดแบบฝึกของครูและ 60 วัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนผลการวิจัย
พบว่า การใช้ทฤษฎีปัญหาในแบบฝึกของครูมีส่วนใน การพัฒนานักเรียน

Judy (2010) ได้ทำการวิจัยการใช้หลักการทำงานของสมองกับนักเรียนโปรแกรม
ภาษาอังกฤษ โดยที่ผู้วิจัยศึกษาความต้องการของผู้เรียน ความแตกต่างทางวัฒนธรรม พบว่านักเรียนที่
เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ มีพัฒนาการที่ดีมากขึ้น และนักเรียนมีความสุขกับการเรียน

Maryam (2013) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลที่ส่งต่อความสำเร็จและความคงทนในการเรียนรู้
โดยการใช้หลักการทำงานของสมอง โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษสาขาวิชา ช่าง
ซ่อมและบำรุงเครื่องบิน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ทำการทดลองมีผลของการประสบความสำเร็จและ
ความคงทน มากกว่ากลุ่มปกติ

อรวรรณ บุญสมปาน (2551) ศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงาน

ของสมอง พบว่าความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงาน of สมองผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงาน of สมองผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดี เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงาน of สมองนั้น ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ และกลวิธีที่ส่งเสริมการทำงาน of สมอง อีกทั้งสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงาน of สมองนั้นก็มีความสำคัญมากในการทำกิจกรรมต่างๆ ผู้สอนต้องใช้สื่อที่มีความหลากหลาย มีความเหมาะสมกับวัยและความรู้ของนักเรียน การจัดบรรยากาศในห้องเรียน รวมถึง การจัดที่นั่ง โต๊ะ และเก้าอี้ ก็มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ชรินทร์ธรณ์ คัญทัพ (2555) ศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน พบว่า นักเรียนจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 สามารถทำแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.80 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76.00 ของคะแนนเต็ม ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

2.2 ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความหมายของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ได้มีผู้ให้ความหมายที่สอดคล้องกัน ดังนี้

Rivers (1970, p. 159) ได้ให้ความหมายของการฟัง พูดในแง่ของกระบวนการว่าเป็นการสื่อสารซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปของเสียงไปสู่ผู้ฟัง จากนั้นผู้ฟังจะแปลงสัญญาณผ่านช่องทางรับสัญญาณเป็นตัวสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่ง Widdowson (1983, p.59-60) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่าการพูดนั้นเป็น ได้ทั้งการกระทำ การส่ง หรือการผลิต ซึ่งในกระบวนการของการสื่อสารทางวาจา นี้ มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟังเป็นการปะทะสังสรรค์เพื่อสื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน การพูดนั้นไม่ได้ใช้แค่เพียงเสียงเท่านั้น แต่ยังต้องใช้สีหน้า ท่าทางการเคลื่อนไหวในการสื่อสารด้วย

Byrne (1976, p. 8) กล่าวว่า ทักษะการฟัง พูด เป็นการสื่อสารทางวาจาของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งต่างก็มีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง อีกทั้งผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย และสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ คือตรงกับความต้องการที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะการฟัง พูด ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ถึงแม้ว่าบางครั้งจะใช้

ทักษะการฟังเพียงอย่างเดียวก็ตาม กล่าวคือทักษะการฟังเป็นทักษะด้านการรับ (Receptive Skill) และทักษะการพูดเป็นทักษะทางการแสดงออก (Productive Skill) อย่างไรก็ตามผู้ฟังสามารถตีความในสิ่งที่ได้ยินด้วยการเน้นเสียงหนักเบาในระดับสูงต่ำในประโยค การแสดงสีหน้าท่าทางได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม

Brown (1980 อ้างใน จริยา กสิวิทย์อำนวย, 2539, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังพูดว่าหมายถึงกระบวนการรับและส่งสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อยสองคนขึ้นไป โดยจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟังและต่อผู้พูดด้วย เพราะการพูดจะไม่มีมีความหมายเลยถ้าหากผู้ฟัง ไม่เข้าใจเรื่องราวที่พูดหรือจุดมุ่งหมายของการพูดนั้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการฟัง พูด หมายถึงความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษาและเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการฟัง พูด ว่าต้องการฟัง พูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

รัตนา ศิริลักษณ์ (2540, อ้างใน ผ่องอำไพ คงเจริญ, 2551, หน้า 26) ได้กล่าวว่าทักษะการฟังพูด เป็นการสื่อสารทางวาจาของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งต่างก็มีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง อีกทั้งผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย และสามารถโต้ตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจ คือตรงกับความตั้งใจที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะการฟัง พูดไม่สามารถแยกจากกันได้ กล่าวคือทักษะการฟัง เป็นทักษะการรับ และทักษะการฟังเป็นทักษะการแสดงออก อย่างไรก็ตามผู้ฟังสามารถตีความในสิ่งที่ได้ยินด้วยการเน้นเสียงหนักเบา ระดับสูงต่ำในประโยคการแสดงสีหน้า ท่าทางได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม

จะเห็นได้ว่าความสามารถด้านการฟัง พูดนั้นเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป โดยการสื่อสารนั้นต้องมีความหมาย ทั้งในด้าน วาจา ท่าทาง และสีหน้า ดังนั้นทั้งสองทักษะนี้จึงมีความเกี่ยวข้องกันและเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร

2.2.2 องค์ประกอบของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531) ได้เสนอองค์ประกอบของการฟัง พูด ไว้ดังต่อไปนี้

1) ผู้ส่งสาร และผู้รับสาร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการสื่อสารที่มีบทบาทร่วมกันอยู่ในกระบวนการสื่อสารและไม่สามารถขาดองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งไปได้

2) สาร หมายถึง เรื่องราวสาระเนื้อหาที่ผู้พูดต้องการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาและภาษาที่ใช้ และประกอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

3) สื่อ หมายถึง ตัวกลางที่จะช่วยถ่ายทอดสารจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยรวมถึงวัจนภาษาและอวัจนภาษา สิ่งของ และสื่อทางเทคโนโลยีต่างๆ

4) ผลที่เกิดขึ้น หรือการตอบสนอง หมายถึง ปฏิกริยาตอบกลับหรือโต้ตอบของผู้รับสาร การตอบสนองอาจเป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารที่มีต่อสารนั้น หรือเป็นการโต้ตอบปฏิบัติสัมพันธ์และปฏิบัติตามเจตนาของผู้ส่งสาร

Bartz (1979, p 63) แบ่งองค์ประกอบของภาษาพูดออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด ความสามารถที่จะสื่อสารได้ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

2) ความเหมาะสมของการใช้ภาษา สามารถพูดด้วยถ้อยคำที่เหมาะสมแก่กาลเทศะและโอกาสได้ตอบสนองทันท่วงทีในเวลาที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่เหมาะสม

3) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร สามารถพูดโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4) ความหลากหลายที่อยู่ในขอบเขต สามารถใช้ภาษาที่ถูกต้อง สามารถพูดโดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่พอเพียงและมีความหลากหลาย

5) ความพยายามในการสื่อสาร มีความพยายามที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดเพื่ออธิบายใจความได้โดยการยกตัวอย่างประกอบหรือใช้ประโยคอื่นที่ให้ความหมายนี้เดียวกัน

องค์ประกอบของความสามารถในการฟัง พูดภาษา ตามแนวคิดของ David P. Harris (1990) ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาหรือไวยากรณ์ (Linguistic or grammatical competence) ความสามารถในการใช้องค์ประกอบทางภาษา คือ การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง

2) ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติและบริบททางสังคม

3) ความรู้ความสามารถทางด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ไวยากรณ์เชื่อมโยงกับความรู้ทางความหมายภาษาให้เข้ากันได้ถูกต้อง

4) ความรู้ความสามารถการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic competence or strategic competence) หมายถึงความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ โดยใช้น้ำเสียง กิริยา ท่าทาง สีหน้า การใช้วจนภาษา และวจนภาษา

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบของการฟัง พูดที่สำคัญคือ การที่มีผู้ส่งสารและรับสาร โดยที่ทั้งสองฝ่ายต้องมีทักษะอย่างดีในการสื่อสาร โดยทักษะเหล่านี้อาจหมายถึง ความคล่องแคล่ว ความเหมาะสมในการใช้ภาษา ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ การใช้ท่าทาง สีหน้า ที่เหมาะสมประกอบกันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

2.2.3 ระดับความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของระดับการฟัง พูด ดังนี้

Oller (1979 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538, 20-212) ได้กล่าวถึงระดับของการฟัง พูด ภาษาอังกฤษไว้ 5 ระดับ

ระดับ 1 ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด ถามและตอบคำถามในเรื่องที่รู้จักคุ้นเคยดี และเข้าใจคำถาม และข้อความง่ายๆ

ระดับ 2 หมายถึง ใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม และการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆทางสังคมได้แต่ไม่คล่องนัก

ระดับ 3 ใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเพียงพอที่จะเข้าร่วมการสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม และอาชีพการงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่มีความสนใจเป็นพิเศษ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ มีวงคำศัพท์ที่ใช้กว้างพอจนแทบไม่ต้องพูดซ้ำ สำเนียงจะแปร่งมากแต่การใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ดี

ระดับ 4 ในการใช้ไวยากรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการพูดทุกระดับที่เกี่ยวกับความจำเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและสามารถเข้าร่วมสนทนาเรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องแคล่ว มีการใช้คำศัพท์อย่างถูกต้อง สามารถสนทนาโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงผิดหรือใช้ไวยากรณ์ผิด สามารถตีความหรือแปลความจากข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการ จากภาษาหนึ่งไปสู่ภาษาหนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้อย่างชัดเจนและคล่องแคล่วในทุกๆ เรื่องเช่นเดียวกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี มีความเข้าใจครอบคลุมทั้งวงคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถใช้ภาษาในการกล่าวถึงวัฒนธรรมได้

Carroll (1980) แบ่งระดับความสามารถในการฟัง พูดออกเป็น 9 ระดับ

- 1) ระดับผู้ไม่สามารถใช้ภาษาได้เลย (Non-user)
- 2) ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent)
- 3) ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก (Extremely Limited) พูดได้ตะกุกตะกัก เข้าใจบทสนทนาที่เร็วได้เพียงเล็กน้อย ไม่สามารถพูดคุยได้เป็นเรื่องราวต่อเนื่อง จับได้แต่ใจความสำคัญ
- 4) ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Marginal) สามารถโต้ตอบสนทนาได้ แต่ไม่สามารถสนทนา ข้อเสนอแนะ หรืออภิปรายได้ มีข้อจำกัดในการสนทนา ขาดความคล่องแคล่วถูกต้อง แต่ยังเข้าใจข้อความที่สนทนาได้ตรงกัน
- 5) ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) สามารถสื่อใจความสำคัญในบทสนทนาได้ แต่การใช้ไวยากรณ์ยังผิดพลาด ติดตามหรือทบทวนข้อความเพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว สามารถเป็นผู้นำในการสนทนาได้แต่ยังไม่น่าสนใจเพราะขาดลีลาทางภาษา
- 6) ระดับผู้ใช้ภาษาได้ค่อนข้างดี (Competence) ผู้พูดสามารถพูดคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ เปลี่ยนเรื่องคุยได้ หยุดสนทนาเป็นครั้งคราวสามารถเริ่มเรื่องสนทนาได้
- 7) ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สนทนาได้อย่างต่อเนื่องแต่ไม่คล่องแคล่วมากนัก สามารถติดตามการสนทนา มีการฟัง พูดซ้ำข้อความเดิมบ้าง แต่โต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม
- 8) ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนทนาดำเนินต่อไปได้ สามารถขยายความได้ตามความเป็นจริง แสดงอารมณ์ขัน โต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม
- 9) ระดับผู้ชำนาญในการใช้ภาษา (Expert) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษา สนทนาหัวข้อในเรื่องต่างๆ และสามารถจับใจความได้

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าระดับของความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นหลายระดับ ตามความสามารถของผู้เรียน และระดับของผู้เรียน ดังนั้นเมื่อทราบระดับต่างๆ ของผู้เรียน เราสามารถที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ให้เหมาะสมได้

2.2.4 การพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

สถาบันวิทยการการเรียนรู้ (2550) ได้กล่าวถึง การพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด ตามแนวคิดการทำงานของสมอง ว่าการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ต้องเริ่มด้วยการเรียนรู้ทักษะการฟัง

พูด โดยเริ่มจากการสอนและฝึกฝนให้เด็กใช้ภาษาเพื่อการฟัง พูด ด้วยการฟังและอ่าน บทร้องเล่น บทกล่อมเด็ก และบทคล้องจองง่ายๆ ท่องจำบทร้องเล่น และบทร้อยกรองต่างๆ ที่ไพเราะ สนุกสนาน หรือน่าสนใจ มีการเล่าเรื่อง เล่านิทาน เล่าเรื่องจริง และเรื่องในจินตนาการง่ายๆ และให้เด็กหัดเล่าเหตุการณ์ อธิบายสถานการณ์ง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน ได้ชัดเจน จากนั้น ให้เด็กฝึกพูด สนทนา ได้ตอบอย่างง่ายๆ ในเรื่องราวที่ใกล้ตัว และสิ่งที่สนใจ นอกจากนี้ ผู้สอนควรถามหรือแสดงความเห็นเป็นการยั้งเชิง ซึ่งอาจจะแย้งหรือสนับสนุน เป็นการกระตุ้นทำให้เด็กได้ตอบ เพื่อให้เด็กมีทักษะหรือได้ฝึกความสามารถในการจับใจความหรือสาระสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟัง หรือ ได้อ่าน ฝึกอธิบายสิ่งที่เห็น หรือสิ่งที่สนใจได้ และสุดท้ายให้เด็กได้เล่นละคร มีการฝึกภาษาที่ใช้ในการแสดงต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มนั้น ผู้สอนได้ใช้เกมในการตอบคำถามหลังจากการอ่าน เพื่อเป็นการฝึกทักษะการจับใจความสำคัญจากบทอ่าน และตอบคำถาม นักเรียนตอบด้วยการพูดสื่อสารออกมา หลังจากนั้น กิจกรรมต่อไปที่พัฒนาทักษะการฟัง พูด คือ การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เป็นการฝึก ทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมา ออกมาเป็นการสื่อสาร สนทนาได้ตอบ เมื่อนักเรียนได้ฝึกและทำซ้ำๆ ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะสามารถพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.5 การประเมินความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

ในการวัดและประเมินทักษะความสามารถทางด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษนั้น สุกัทร อักษรานุเคราะห์ (2530) ระบุว่าอาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอนได้ เพื่อดูความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่เรียน โดยแยกการวัดออกเป็นการวัดและประเมินผลการฟัง และการวัดและประเมินผลการพูด

การวัดและประเมินผลการฟัง มีดังนี้

- 1) ตอบคำถามผิดหรือถูกหลังจากการฟังจากเทป โดยมีตัวเลือกให้ตอบ
- 2) ให้ฟังแล้วลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง
- 3) ให้ฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม
- 4) ใช้ทดสอบโคลซ แบบเขียนหรือแบบปากเปล่า โดยให้ผู้เรียนฟังเรื่องจากผู้สอนหรือเทป แล้วเติมคำที่ขาดหายไปจากบทสนทนา ข้อความ หรือเรื่องเล่า โดยเกณฑ์การให้คะแนนด้านการฟัง ดังนี้

4.1) ข้อสอบปรนัย ได้แก่ ผิดถูก แบบเลือกตอบ เต็มคำ และถามตอบ ให้คะแนน 0 เมื่อตอบผิด หรือไม่ตอบ ให้ 1 คะแนนเมื่อตอบถูก

4.2) การทดสอบที่แสดงออกทางกิริยาท่าทาง การให้คะแนนพิจารณาดังนี้

4 เมื่อฟังคำสั่งถูกต้องเพียงครั้งเดียว

3 เมื่อฟังคำสั่งได้ถูกต้องหลังการฟัง สองครั้ง

2 เมื่อฟังคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้เองไม่ต้องฟังสองครั้ง

1 เมื่อฟังคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้โดยการฟังสองครั้ง

0 เมื่อฟังคำสั่งได้ไม่ถูกต้องทั้งสองครั้ง

4.3) การตรวจให้คะแนนข้อสอบเขียนตามคำถาม ให้คะแนนคำที่เขียนถูก 1 คำ ต่อ 1 คะแนน โดยให้คะแนนเต็ม เท่ากับจำนวนคำที่เขียนทั้งหมด

4.4) การตรวจ ให้คะแนนข้อสอบ โคลง มีสองวิธีคือ

4.4.1) ให้คะแนนคำตอบที่ตรงตามคำที่ถูกตัดไป (Exact Word)

4.4.2) ให้คะแนนคำที่ใกล้เคียง คือคำที่เป็นที่ยอมรับว่าไปด้วยกันได้ (Acceptable Answer) คือเป็นคำที่เหมาะสมและไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป การพิจารณาคะแนนขึ้นอยู่กับผู้ตรวจว่ามีเกณฑ์อย่างไร โดยปกติจะไม่หักคะแนนที่สะกดผิด ถ้าคำๆนั้นพอจะอ่านได้

ความราบรื่นต่อเนื่องการวัดและประเมินผลการฟัง พูด สามารถทำได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนอธิบายรูปภาพหรือฟังเทปโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้ว ตลอดจนพูดจากการสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพเช่น เพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า ท่าทาง อากัปกิริยา และความรู้สึกตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้อง หรือคู่สนทนาในภาพที่สามารถจะหาได้จากภาพหรือการฟังจากเทป

2. ให้สนทนากันเป็นคู่ๆ โดยสร้างสถานการณ์ให้ตัวอย่าง

3. ให้บันทึกตารางเวลาทำงานแล้วนัดประชุมสำหรับครั้งต่อไป

4. หารายงานเพื่อนๆ หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อนๆ ทำมากที่สุด

5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่ หรือกลุ่ม

6. ให้อธิบายโดยการเล่าเรื่องราวโดยใช้จินตนาการของตนเองหรือประสบการณ์จริง

ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนด้านการพูดมีอยู่หลายวิธี ผู้สอนอาจเลือกใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์ และตามความเหมาะสม การพูดภาษาอังกฤษหมายถึงความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดภาษา ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึงและเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึงความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
3. ปริมาณข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) หมายถึงปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort of Communicate) หมายถึงความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดหรือไม่ใช้คำพูดในการสื่อสาร

องค์ประกอบทั้ง 5 ด้านของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) ดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นหลักในการตัดสินใจให้คะแนนในการพูดของผู้เรียน โดยใช้มาตราส่วน 6 ระดับ แบบ The Schulz Communication Complete Scale, the Foreign Service Institute Scale และ The Bartz scale ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว
 - 1.1 พูดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสื่อสารได้
 - 1.2 พูดช้ามากไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ
 - 1.3 มีความลังเลบ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
 - 1.4 มีความลังเลในการพูดบางครั้งบางคราว มีตะกุกตะกักบ้าง เพราะพูด ประโยคใหม่และต้องจัดเรียงคำ
 - 1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อพิจารณาจากความเร็ว และความสม่ำเสมอของการพูด
 - 1.6 พูดได้ทุกหัวข้ออย่างสบาย และราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา
2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ
 - 2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย

2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อยๆ หรือคำเดียวๆ

2.3 เข้าใจบางกลุ่มและบางวลี

2.4 เข้าใจประโยคที่สั้นๆ

2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่

2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

3. ปริมาณข้อความในการสื่อสาร

3.1 ผู้เรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย

3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก

3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง

3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร

3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนใหญ่

3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

4.1 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย

4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก

4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้าน โครงสร้างทางภาษาอยู่มาก

4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมาก แต่ยังมีปัญหาด้าน โครงสร้างทางภาษาอยู่มาก

4.5 คำพูดถูกต้องเป็นส่วนมาก และมีปัญหาด้าน โครงสร้างน้อยมาก

4.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด

5. สำเนียง

5.1 ออกเสียงผิดๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้บ่อยครั้ง

5.2 ออกเสียงผิดมากบ่อยครั้ง และลงเสียงหนักผิดที่ทำให้เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำบ่อยๆ

ผู้ฟังจึงจะเข้าใจ

5.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิด บางครั้งทำให้ เข้าใจ ผิดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

5.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง และออกเสียงผิดบางครั้ง แต่ก็ยังเข้าใจได้

5.5 ออกเสียงไม่ผิด เด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

5.6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงไทยเลย

6. ความพยายามในการสื่อสาร

6.1 ผู้เรียนหยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ

6.2 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังขาดความกระตือรือร้น

6.3 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังไม่แสดงความไม่สนใจ

6.4 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า

6.5 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริง และรู้จักใช้ท่าทางช่วย

6.6 ผู้เรียนพยายามเป็นพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูด และท่าทางเพื่อการ

แสดงออก

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่าการวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ควรวัดทั้งการฟังและการพูดในเวลา เดียวกัน โดยผู้วิจัย ใช้แบบประเมินทักษะในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนของ Bartz (1979) โดยพิจารณาองค์ประกอบ 4 ประการ คือความ คล่องแคล่ว ความเหมาะสมของการใช้ภาษา คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร และความพยายามใน การสื่อสาร โดยกำหนดองค์ประกอบการให้คะแนนทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในการ แสดงบทบาทสมมติ ไว้ดังนี้

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
ความ คล่องแคล่ว	ฟังแล้วสามารถ พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	ฟังแล้วพูด ตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้	ฟังแล้วพูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆเพื่อ ทำให้สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	ฟังแล้วพูดได้บ้าง คำทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้	8
ความ เหมาะสม ของการใช้ ภาษา	ฟังแล้วสามารถ พูดด้วยถ้อยคำที่ เหมาะสมแก่ กาลเทศะและ โอกาส สามารถ โต้ตอบสนทนา ในเวลาที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่ เหมาะสม ได้ถูกต้อง	ฟังแล้วพูดด้วย ถ้อยคำที่เหมาะสมแก่ กาลเทศะและ โอกาส สามารถ โต้ตอบสนทนาใน เวลาที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่ เหมาะสมได้ส่วน ใหญ่	ฟังแล้วพูดด้วย ถ้อยคำที่เหมาะสมแก่ กาลเทศะและ โอกาส สามารถ โต้ตอบสนทนาใน เวลาที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่ เหมาะสมได้ บางส่วน	ฟังแล้วไม่สามารถ พูดด้วยถ้อยคำที่ เหมาะสมแก่กาลเทศะ และโอกาส ไม่ สามารถโต้ตอบ สนทนาในเวลาที่เหมาะสม และใช้ ภาษาไม่เหมาะสม	4
คุณภาพของ ข้อความที่ นำมา สื่อสาร	ฟังแล้วสามารถ พูดด้วย โครงสร้างถูกต้อง ทั้งหมด	ฟังแล้วสามารถพูด ถูกต้องเป็น ส่วนมาก และมี ปัญหาด้าน โครงสร้างน้อย มาก	ฟังแล้วพูดถูกต้อง บ้าง แต่ยังมีปัญหา ด้าน โครงสร้างทาง ภาษาอยู่มาก	ฟังแล้วพูดไม่ถูก โครงสร้างเลย	4
ความ พยายามใน การสื่อสาร	ผู้เรียนพยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออกได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนพยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออกถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ผู้เรียนพยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออกถูกต้อง บางส่วน	ผู้เรียนไม่พยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออก	4
รวม					20

2.3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้แตกต่างกันดังต่อไปนี้

Widdowson (1979) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือการมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่ผู้เขียนเขียนไว้ เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ข้อความที่อ่านก็คือปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

Harris (1990) ได้ให้ความเห็นว่า การอ่านคือรูปแบบของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองลงบนกระดาษด้วยภาษาซึ่งเป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านก็พยายามอ่าน เอาความหมายจากที่ผู้เขียนที่เขียนไว้ ส่วนความสามารถในการเข้าใจ การรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่านนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

Day and Bamford (1998) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือ ข้อมูลที่อ่านกับความรู้ และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้อง การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการที่ซับซ้อนและต้อง อาศัยความรู้ ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐาน คือ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ วลี หรือ ประโยคที่ นามาเรียบเรียงกันนั้นว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ว่าผู้เขียนมีเจตนาที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกเช่นไรให้ผู้อ่าน ซึ่งถ้ามีความเข้าใจตรงกัน ผู้อ่านก็จะเกิด อรรถรสในการอ่านมากยิ่งขึ้น

สมุทร เซ็นเชวานิช (2542) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่าง ผู้เขียนกับ ผู้อ่าน ที่มีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงานสิ่งที่อ่านได้

เปลื้อง ณ นคร (2542) กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่จะเข้าใจความหมาย ที่ติดอยู่กับตัวอักษรหรือตัวหนังสือ คำว่าหนังสือมีความหมายคือ เครื่องมือใช้ขีดเขียนแทนคำพูด หรือที่เรียกว่า อักษร หรืออักษร ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการหาความหมายของคำที่บันทึกไว้เป็นอักษร หรือตัวหนังสือ การที่จะรู้ความหมายของคำใดอย่างชัดเจนนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน

กรมวิชาการ (2542) ได้กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการสื่อความหมายระหว่าง ผู้เขียนกับ ผู้อ่าน โดยการแปลความจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ให้ได้รับความหมายที่ถูกต้องชัดเจน

ทศนีย์ ศุภเมธี (2542) ได้กล่าวว่า การอ่านคือ การแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมา สัญลักษณ์ที่เป็นคาหรือข้อความจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการอ่าน เพื่อนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูด เขียน ได้อย่างถูกต้อง

บัญชา อึ้งสกุล (2543) ได้กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เมื่อเด็กเปล่งเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด ถ้าหากไม่เข้าใจคำพูดนั้น จัดว่าไม่ใช่การอ่านที่สมบูรณ์ เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของการอ่านเท่านั้น ลักษณะการอ่านที่แท้จริง ได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน

จากการศึกษาความหมายของการอ่าน จะพบว่ามี ความแตกต่างกันไปตามความคิดของแต่ละคน แต่สามารถนำมาสรุปได้ว่า การอ่านคือ การสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยใช้ข้อความสัญลักษณ์ในการสื่อสาร โดยผู้รับสารต้องอาศัยความรู้เดิมที่มีอยู่ในการตีความจากสารที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ

2.3.2 องค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษ

Bond & Thinker (1957) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่าต้องอาศัยองค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่

- 1) การเข้าใจความหมายของคำ (Word meaning)
- 2) การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought units) ผู้เรียนจะต้องรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อให้ได้ความหมายที่ต่อเนื่อง แทนที่จะอ่านทีละคำ
- 3) การเข้าใจประโยค (Sentence comprehension) นอกจากผู้เรียนจะต้องรู้จักความหมายคำ และรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำแล้ว ยังจะต้องสามารถนำเอาแต่ละคำหรือแต่ละกลุ่มคำมาสัมพันธ์ด้วยกัน จนได้ความหมายเป็นประโยค
- 4) การเข้าใจอนุเขต (Paragraph comprehension) ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจอนุเขตได้ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ของอนุเขตและจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ จึงจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ทั้งหมด

William (1986, pp.3-7) ได้เสนอแนะปัจจัยหรือองค์ประกอบเกี่ยวกับความสำเร็จในการอ่าน ดังนี้

- 1) ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ในลักษณะทั้งที่เป็นตัวเขียนและตัวพิมพ์ รวมไปถึงการสะกดคำ การผสมคำ และการอ่านออกเสียง

2) ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Knowledge of the Language) ได้แก่ความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ทางภาษา

3) ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทอ่าน รู้วิธีการเรียบเรียงเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและสามารถติดตามความคิดของผู้เขียนได้อีกด้วย

4) ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน (Knowledge of the World) หมายถึง ความรู้รอบตัว ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ของผู้อ่านที่สัมพันธ์กับบทอ่าน ยังมีมากเท่าใดก็ยิ่งประสบผลสำเร็จในการอ่านมากเท่านั้น หากผู้อ่านมีประสบการณ์หรือมีความรู้แตกต่างไปจากผู้เขียนมากเท่าใดก็ย่อมที่จะสร้างความลำบากในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

5) เหตุผลในการอ่านและวิธีอ่าน (Reason for Reading and Reading Styles) คหุผลในการอ่านของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป เหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เอง มีผลต่อการเลือกวิธีอ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องทราบว่าจะอ่านอะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร

Ellis (2000) กล่าวว่าผู้อ่านที่ดีเพราะมีความรู้และองค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางทักษะกลไก (Mechanical Skill) คือทักษะในการใช้สายตากวาดไปตามอักษร ผู้ที่มีทักษะดังนี้จะสามารถอ่านได้รวดเร็ว

2) ความเข้าใจในความหมายของคำ (Meaning of Lexical Items) โดยผู้อ่านต้องรู้ทั้งความหมายโดยตรง (Denotation) และความหมายโดยอ้อม (Connotation) ของคำในบทอ่านนั้น และจะต้องสามารถเดาความหมายของคำจากบริบทด้วย

3) ความเข้าใจความหมายทางไวยากรณ์ (Grammatical Meaning) ผู้ที่อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคแบบต่างๆ รวมทั้งตัวชี้แนะที่ใช้เชื่อมประโยค หรือใช้อ้างอิงสิ่งที่กล่าวไปแล้ว

4) ทักษะในการให้เหตุผล (Reasoning Skill) ทักษะนี้เป็นทักษะความคิดของผู้อ่านที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ หรือลำดับของเรื่องราวต่างๆ ในบทอ่าน

5) ทักษะในการเลือกสรร (Selection Skill) ทักษะนี้จะช่วยให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจโครงสร้างของบทอ่าน เช่น รู้ว่าส่วนใดคือ บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป ตลอดจนสามารถแยกความแตกต่างระหว่างใจความสำคัญกับใจความรองได้

จิตาภา ฉันทานนท์ (2541) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการอ่าน โดยทั่วไป มีแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้าง

ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านซึ่งนักการศึกษาจำนวนมาก เห็นพ้องกันว่า มีองค์ประกอบอยู่ 3 ด้าน คือ

1) พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสัมพันธ์ภาพในข้อความ

2) พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านตามที่ปรากฏหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน

3) พื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย (Descriptive) ประเภทเล่าเรื่อง (Narrative) ประเภทเปรียบเทียบ

2.3.3 ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับเริ่มจากระดับที่ง่ายไปจนถึงระดับที่ยากซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน การแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมุทรา เซ็นเชาวิช (2542) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ความเข้าใจแบบเปิดกว้าง (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญๆ ของสำนวนและประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด

2) ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสามารถในหลายๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่างๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอนหรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพินิจพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุปให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่างๆ หรือสิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

บัญญัติ อึ้งสกุล (2543) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่ามี 4 ระดับ คือ

1) การออกเสียง (Decoding Printed Word)

2) การเข้าใจความหมาย (Comprehension Meaning) ผู้อ่านมีความเข้าใจข้อความทั้งระดับตัวอักษร ระดับตีความ หรือแปลความ

3) การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน (Reading to Meaning) ผู้อ่านใช้วิจารณญาณตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเชื่อได้เพียงใด ซึ่งเป็นการอ่านระดับวิจารณ์

4) การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ (Applying Meaning) ผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาผสมผสานกับความรู้ที่อ่านมาได้ใหม่

Dechant (1982) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้พอสรุปได้ดังนี้

1) ระดับความเข้าใจความตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านสามารถอธิบายได้ชัดเจน สามารถจำและระลึกถึงความคิด หรือรายละเอียดของข้อมูลที่อ่านได้

2) ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Reorganization) ต้องอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ หรือการเรียงลำดับความคิดที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในข้อความที่อ่าน ทั้งนี้รวมไปถึงการจัดลำดับ การวางโครงเรื่อง การย่อและการสังเคราะห์

3) การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) เป็นการรวบรวมเนื้อหาที่จะสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความนึกคิดของผู้อ่าน คำอธิบายตามตัวอักษรที่ปรากฏ ความรู้ส่วนบุคคล การหยั่งรู้ และการจินตนาการ การสรุปความนี้จะออกมาในลักษณะที่เป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน (Convergent Inference) ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าการสรุปความนั้นถูกต้อง ส่วนอีกลักษณะหนึ่งคือการสรุปความที่ตัดสินไม่ได้ว่าถูกหรือผิด (Divergent Inference) เป็นการสรุปความที่ต้องอาศัยการจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล

4) ระดับการประเมินผลหรือระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Evaluation or Critical Reading) ผู้อ่านต้องประเมิน หรือวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ข้อมูลจากผู้เขียนกล่าวไว้ในเนื้อเรื่องเป็นส่วนประกอบ

5) ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ผู้อ่านจะต้องสามารถบอกเทคนิคและรูปแบบที่ผู้เขียนใช้ในการเร้าให้ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ร่วมต่อแนวคิดของเรื่อง สามารถบรรยายลักษณะของตัวละคร และเหตุการณ์ต่างๆ ได้ มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อการใช้ภาษาของผู้เขียน และสร้างจินตนาการได้

6) ระดับความเข้าใจขั้นผสมผสาน (Integrative Comprehension) เป็นการรวมประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปประยุกต์กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละคน เพื่อประโยชน์ในการอ่านทุกๆ ไป

Lapp and Flood (1986) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา
- 2) ระดับตีความและอ้างอิงสรุป (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน
- 3) ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด ประสพการณ์ของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสินใจและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

Rubin (1993) และกรมวิชาการ (2542) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 1) ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ถือเป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือเป็นการแปลความหมายตัวอักษรที่ปรากฏ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ เพราะผู้เขียนได้เขียนแสดงไว้อย่างชัดเจน
- 2) ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่สูงกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านต้องแปลความหรือตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง
- 3) ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความสามารถเข้าใจความหมายระดับที่ 1 และระดับที่ 2 อยู่ก่อนแล้ว ความเข้าใจระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความคิดของตนเองมาช่วยวิเคราะห์ ตัดสิน ประเมินค่าสิ่งที่อ่านในด้านคุณภาพ คุณค่า และความถูกต้องเหมาะสม
- 4) ระดับความเข้าใจขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นขั้นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดสูงกว่าระดับความเข้าใจทั้ง 3 ระดับดังกล่าวข้างต้น เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล แสดงความคิดเห็นและแนะแนวทางแก้ปัญหา นอกเหนือจากในเนื้อเรื่อง

Reddell (1997) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านดังนี้

- 1) ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Statements) เป็นการอ่านที่มีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2) ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive Statements) เป็นการอ่านที่ต้องตีความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง

3) ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied Statements) เป็นการอ่านที่นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน เพื่อสรุปว่าจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ถึงแม้ว่าความเข้าใจในการอ่านจะแบ่งเป็นหลายระดับ แต่ทุกระดับมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน

Revised Bloom's Taxonomy (2001) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ระดับ ดังนี้

1) ความจำ (Remembering) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถระลึก แสดงรายการ ระบุ บอกรายชื่อได้ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถบอกความหมายของทฤษฎีได้

2) ความเข้าใจ (Understanding) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถแปลความหมาย ยกตัวอย่าง สรุป อ้างอิง ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถอธิบายแนวคิดของทฤษฎีได้

3) การประยุกต์ใช้ (Applying) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ แก้ไขปัญหา ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาได้

4) การวิเคราะห์ (Analyzing) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเปรียบเทียบ อธิบายลักษณะการจัดการ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง 2 ทฤษฎีได้

5) การประเมินค่า (Evaluating) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถตรวจสอบ วิเคราะห์ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถตัดสินคุณค่าของทฤษฎีได้

6) ความคิดสร้างสรรค์ (Creating) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถออกแบบ วางแผน ผลิต ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถนำเสนอทฤษฎีใหม่ที่แตกต่างไปจากทฤษฎีเดิมได้

2.3.4 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

การพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยได้ใช้การบูรณาการกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานการทำงานของสมอง เพื่อเป็นการพัฒนาการทำงานของสมองและทักษะด้านอื่นๆ ไปพร้อมๆ กัน โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสด้านให้มากที่สุดโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้สอนได้เริ่มจากการใช้การสอนคำศัพท์โดยการออกเสียงและขยับร่างกายเพื่อเชื่อมโยงกันและกัน เมื่อนักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์แล้ว เมื่อถึงการอ่าน นักเรียนจะเข้าใจบทอ่านมากขึ้น ด้านกิจกรรมระหว่างที่อ่าน ผู้สอนได้ใช้กิจกรรมการอ่านที่หลากหลายทั้งการอ่านเป็นกลุ่ม การอ่านเป็น การอ่านเดี่ยว และ

แม้กระทั่งการอ่านพร้อมกันทั้งห้อง ซึ่งการอ่านเหล่านี้ให้ผลที่แตกต่างกัน แต่ล้วนแล้วแต่เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านทั้งสิ้น

2.3.5 การประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถร่วมในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1) ความรู้ในด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจศัพท์และสำนวนต่างๆ

1.2) ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ

2) ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์รวม ได้แก่

2.1) ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ บทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้

2.2) ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดเกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือ เป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่างๆ

2.3) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4) ความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมินความสัมพัทธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับลีลาการใช้ภาษาที่ใช้ในบทอ่านที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านได้ว่าเป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่ เข้าใจเจตนา ทักษะคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์เหตุและผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่าน

ได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นได้อย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับไม่เยิ่นเย้อ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับขั้นต้นๆ เป็นพื้นฐาน

Finocchiaro and Sako (1980) ได้กำหนดแบบทดสอบที่ใช้ประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้ มี 2 แบบ ดังนี้

1) แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน โดยการเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ

2) แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ เป็นต้น

ในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านนิยมใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เพราะเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง โดยกำหนดข้อที่ถูกต้องไว้ชัดเจน เกณฑ์การให้คะแนนเหมือนกันไม่ว่าใครจะเป็นผู้ตรวจ อีกทั้งการตรวจให้คะแนนสะดวก รวดเร็ว เพราะคำตอบที่ถูกต้องมีเพียงคำตอบเดียว ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบไม่มากและไม่เหนื่อยเกินไป รวมทั้งยังสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาหลายๆ ด้านได้

ในแบบทดสอบไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบแบบใด ข้อสำคัญของแบบทดสอบอยู่ที่การตั้งคำถาม Huang (1993 อ้างใน วนิตา เหล่าเทิดพงษ์, 2541) ได้แบ่งคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านในระดับต่างๆ 3 แบบ ดังนี้คือ

1) คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension Question) เป็นคำถามที่หาคำตอบได้ง่ายที่สุด เพราะ คำตอบมีปรากฏให้เห็นชัดเจนในเนื้อเรื่อง โดยคำที่ใช้ตั้งคำถามอาจพบได้ในเนื้อเรื่อง หรือใช้คำที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องตั้งคำถาม เป็นคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการหาหรือให้เหตุผล ตอบได้ตรงไปตรงมาตามความจริง หรือข้อมูลที่ปรากฏ โดยปกติแล้วคำถามระดับนี้ใช้คำว่า who, when, where และ what ในการตั้งคำถาม

2) คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Inferential Comprehension Question) เป็นคำถามที่ใช้ความคิดค้นหาคำตอบ โดยไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคาดคะเน หรืออ้างอิงโดยใช้ข้อมูล หรือความจริงที่อยู่ในเนื้อเรื่องช่วยตอบคำถาม มักเกี่ยวข้องกับการให้เหตุผล หรือการตีความของข้อมูลที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง เป็นคำถามที่มักขึ้นต้น ด้วย How หรือ Why

3) คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension Question) เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิดค้นหาคำตอบ ไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงในเนื้อเรื่อง เป็นคำถามที่

ต้องการให้ผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้าจากความจริง หรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง ต้องการให้ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตอบคำถาม ต้องการให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็น พิจารณาและประเมินค่า สิ่งที่อ่านเป็นคำถามที่ขึ้นต้นด้วย "Should..." "In my opinion" "Do you agree" "Is it right...?" เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เน้นระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจำแนกความคิดความเข้าใจตามหลักการของ Revised Bloom's Taxonomy ซึ่งเป็นการวัดความเข้าใจในระดับความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ และการวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับการอ่านตามจุดประสงค์รายวิชา ในการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยการใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.4 ทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความหมายของการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

การเขียนสรุปความหมายถึง ความสามารถในการอ่านและตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจเรื่องอย่างดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญและไม่สำคัญออกจากกัน รู้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ส่วนใดเป็นความคิดหลัก ความคิดรอง จึงเป็นการเขียนเฉพาะประเด็นสำคัญ โดยใช้หลักการเขียนตอบคำถามให้ได้สาระว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม อย่างไร และนำเนื้อหาดังกล่าวมาเรียบเรียงใหม่ให้เกิดความสมบูรณ์และกะทัดรัด โดยนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการเขียนสรุปความไว้ดังนี้

จิตรา ชัยอมฤต (2539) อธิบายว่า การเขียนสรุปความเป็นประโยชน์และเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะต้องย้อนระลึกถึงสิ่งที่อ่านไปก่อนหน้าที่จะเขียนสรุปความ จะต้องนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาแยกแยะ พิจารณาข้อความใดเป็นข้อมูลหลัก ข้อความใดเป็นข้อมูลรอง จากนั้นจึงจัดระบบเรียบเรียงเขียนเป็นคำพูดของผู้สรุปเอง

สามารถ ศักดิ์เจริญ (2540 หน้า 299) ได้ให้ความหมายของการเขียนสรุปความว่า การเขียนสรุปความเป็นการสื่อสารที่ผู้เขียนต้องแสดง ทั้งสมรรถภาพในการอ่านจับใจความให้ถูกต้อง ตรงประเด็น และสามารถเรียบเรียงภาษาเขียนสรุปประเด็นได้ถูกต้อง ชัดเจน ต่อเนื่อง สละสลวย ดังนั้นการเขียนสรุปความจึงหมายถึง การเขียนสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการฟัง หรือการอ่านให้ถูกต้องครบถ้วนทุกเรื่องที่ได้รับสารมาโดยใช้ภาษาที่กระชับ รัดกุม เชื่อมความคิดให้ต่อเนื่องสอดคล้องกัน

ไพโรธ เลิศพิริยกุล (2544) ได้ให้ความหมายของการเขียนสรุปความไว้ว่า การเขียนสรุปความเป็นการรวบรวมใจความสำคัญของเรื่อง หรือหาประเด็นหลักของเรื่องออกมาให้ได้แล้วนำมาเรียบเรียงด้วยถ้อยคำที่สละสลวย

Brown and Day (1983) ได้สรุปความหมายของการสรุปความคือ การวิเคราะห์ใจความสำคัญในบทความ และการคัดเลือกใจความที่ไม่สำคัญทิ้งไป กระบวนการเขียนสรุปความนี้ นักเรียนต้องอ่านบทความเข้าไปมา ซึ่งสามารถช่วยให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

Hill (1991) กล่าวว่าไว้ว่า การเขียนสรุปความที่ดีนั้นเป็นการแปลข้อมูลจากแผนผังข้อมูลมาเป็นสรุปความ ซึ่งเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของนักเรียน ถ้านักเรียนได้ฝึกเขียนแผนผังข้อมูลจากบทอ่านแล้ว นักเรียนจะรู้ถึงการพิจารณาใจความสำคัญ และรายละเอียดใจความหลัก ซึ่งสามารถแปลเป็นการเขียนสรุปความได้ง่าย Kintsch et al., (2000) ศึกษาเกี่ยวกับการเขียนสรุปความว่าเป็นงานเขียนปลายเปิด ซึ่งมีคุณลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจการอ่านมากขึ้น การสรุปความช่วยพัฒนาทักษะการเขียน และทักษะการเรียนรู้ สามารถแยกแยะใจความสำคัญจากรายละเอียด

จากความหมายที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำจำกัดความเรื่องการเขียนสรุปความไว้นี้ กล่าวได้ว่า การเขียนสรุปความเป็นทักษะที่จำเป็นที่ต่อเนื่องมาจากทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ หรือการฟังเพื่อจับใจความ หลังจากนั้น นักเรียนต้องจับประเด็นและวิเคราะห์ถึงใจความสำคัญ และใจความรองของประโยค แล้วจึงนำมาเรียบเรียงเป็นงานเขียนที่ใช้ภาษาของตนเองในการเขียนสรุปความ

2.4.2 องค์ประกอบของการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

Hodges and Laws (1967) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสรุปความนั้น มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1) ความกะทัดรัด แม้จะไม่มีกฎที่ตายตัวว่า การเขียนสรุปความต้องมีความยาวเท่าไร แต่ตามปกติแล้ว การเขียนสรุปความจะมีความยาวประมาณหนึ่งในสามของบทความที่จะย่อในการเขียนสรุปความ ไม่นิยมใส่ตัวอย่าง หรือคำอธิบาย

2) ความตรงต่อเนื้อหา ไม่ว่าจะผู้สรุปความจะเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ก็ไม่สามารถจะใส่ความเห็นส่วนตัวลงไปเด็ดขาด สามารถเขียนได้เฉพาะความคิดเห็นที่มีอยู่ในบทความเท่านั้น

3) ความเป็นต้นฉบับ การสรุปความนั้นจะต้องเป็นคำพูดของผู้เขียนเองไม่สามารถลอกคำพูดจากบทความได้โดยเด็ดขาด ถ้าจำเป็นจะต้องใส่ลงในเครื่องหมายคำพูด

Kintsh and Van Dijk (2001) เสนอองค์ประกอบในการสรุปความดังนี้

1) กฎการตัดทอน (Deletion) โดยตัดทอนข้อความที่ไม่สำคัญหรือข้อความซ้ำซ้อนออก

2) กฎการรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือหัวข้อเดียวกัน (Generalization) รวมเอาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆไว้ภายใต้หัวข้อเดียวกัน

3) กฎการสร้างประโยคใหม่ (Construction) โดยใช้ประโยคที่กระชับมาแทนข้อความย่อยๆ

นอกจากนี้ นักวิชาการด้านการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการเขียนสรุปความไว้หลากหลาย พอจะนำมาสรุปได้ดังนี้ Jamieson (1999) ชี้แนะว่า การสรุปความควรสั้นกะทัดรัด และเป็นกรกล่าวซ้ำในภาษาผู้เขียนเอง Loren (2008) อธิบายว่า การสรุปใจความควรมีย่อประกอบ 3 อย่างคือ ความสั้นกระชับ ความแม่นยำชัดเจน และความเป็นต้นฉบับ ส่วน Bailey K. (2011) ให้ความเห็นว่า การสรุปใจความที่ดีนั้น ต้องมีความกะทัดรัด มีความชัดเจนตรงประเด็น ดังนั้นพอสรุปได้ว่าการเขียนสรุปความต้องกะทัดรัด และตรงประเด็น

2.4.3 หลักการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

การเขียนสรุปความมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญคือก่อนการเขียนนั้นต้องอ่านให้ละเอียด ก่อนเก็บใจความสำคัญตลอดจนแนวทางความคิดและทัศนคติของผู้เขียนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการเขียนสรุปความ อาจทำบันทึกย่อประเด็นสำคัญ จดจำไว้ด้วยความเข้าใจ หรือขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญแล้วจึงนำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาตนเอง โดยยังสามารถเก็บใจความสำคัญไว้ได้อย่างครบถ้วน (อุทัยภิรมย์รัตน์ 2534 อ้างใน อนงค์ สัตนาโค 2550)

สำหรับหลักเกณฑ์การเขียนสรุปได้มีนักวิจัยหลายท่านจัดหลักเกณฑ์การเขียนสรุปความพอสังเขป ดังนี้

ชะลอ รอดลอย (2538) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนสรุปความ สรุปได้ว่า มี 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นเริ่มต้น จะต้องฟังหรืออ่านอย่างเข้าใจ อ่านอย่างน้อย 2 เที่ยว เพื่อให้ได้แนวคิดที่สำคัญ

2) ขั้นคิด คิดว่าอะไรเป็นจุดสำคัญของเรื่อง แล้วเขียนสั้นๆ และคิดวิธีที่จะเขียนสรุปความให้สั้น กะทัดรัด และชัดเจน

3) ขั้นเขียน จัดเกลาข้อความที่เขียนร่างไว้สั้นๆ ให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์

ศศิธร รัชฎลักษณ์นันท์ (2542) ได้อธิบายวิธีการสรุปความตามลำดับขั้น คือ

1) ขั้นอ่าน อ่านข้อความให้เข้าใจอย่างน้อย 2 รอบ เพื่อให้ได้แนวคิดที่สำคัญ

2) ขั้นคิด คิดเป็นคำถามว่าอะไรเป็นจุดสำคัญของเรื่อง คิดต่อไปว่าจุดสำคัญของเรื่อง มีความสัมพันธ์กับสิ่งใดบ้าง จุดสิ่งนั้นๆ ไว้เป็นข้อความสั้นๆ คิดวิธีที่เขียนสรุปความให้กะทัดรัดและชัดเจน

3) ขั้นเขียน เขียนร่างจากข้อความสั้นๆที่จดไว้ ชัดเกล้าและตกแต่งร่างข้อความที่สรุปให้เป็นภาษาที่ดี สื่อความหมายได้แจ่มแจ้ง

McNeil and Donant (1982) ได้เสนอแนวทางในการเขียนสรุปความ จากการศึกษางานวิจัยของ Brown and Day (1981) และ Kintsch and Van Dijk (1978) ดังนี้

ข้อที่ 1 ลบข้อความที่ไม่สำคัญ

ข้อที่ 2 ลบข้อความที่มีการกล่าวมากเกินไป ซ้ำและเหลือเฟือ

ข้อที่ 3 การหาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน

ข้อที่ 4 การเตรียมคำศัพท์แทนเหตุการณ์หรือการกระทำ

ข้อที่ 5 การเลือกประโยคใจความหลักของเรื่อง

ข้อที่ 6 การสร้างประโยคใจความหลักของเรื่องเมื่อไม่ปรากฏชื่อเรื่อง

Rinehart et al (1986 cited in Gunning, 1996), ศึกษาวิธีการเขียนสรุปความและได้สรุปหลักการเขียนสรุปความไว้ดังนี้

1) พิจารณาใจความหลักของบทที่อ่าน

2) พิจารณาใจความสำคัญรองที่สามารถสนับสนุนในใจความหลักได้ดี

3) คัดเลือกข้อมูล รายละเอียดที่ไม่สำคัญหรือมีการกล่าวซ้ำทั้งไป

4) เรียบเรียงข้อมูลตามลำดับเหตุการณ์และเนื้อความ โดยมีใจความสำคัญหลักและใจความสำคัญรองครบถ้วน

5) ปรับปรุงและตรวจสอบความถูกต้องของการสรุปความและการดำเนินการแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ

สรุปได้ว่าหลักเกณฑ์การเขียนสรุปความนั้น ควรมีใจความสำคัญหลัก และสนับสนุนด้วยใจความสำคัญรอง อีกทั้งยังต้องใช้คำที่ใหม่ และไม่มีคำซ้ำในประโยค จากนั้นนำมาแก้ไขให้เป็นภาษาที่สวยงาม

2.4.4 การพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

แนวการสอน โดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มเน้นการใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน ผู้เรียนมีความสนใจและคุ้นเคยกับเรื่องที่จะเขียน เมื่อผู้เรียนได้ผ่านการตอบคำถามโดยจัดกิจกรรมสอดแทรก นั่นคือเกมการตอบคำถามนั้น นักเรียนจะสามารถจับประเด็นต่างๆ ทั้งใจความสำคัญ ใจความรองของเรื่องได้ จึงสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะรายละเอียดต่างๆมาใช้ในการเขียนสรุปความได้ ส่วนในด้านของผู้สอนกับการตรวจงานเขียน ควรมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาหลักมากกว่าความถูกต้องของไวยากรณ์ อีกทั้งครูควรแนะนำการเขียนให้นักเรียนในครั้งต่อไป เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้สึกปลอดภัยและมีความกล้าในการถ่ายทอดความคิดซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างดี

2.4.5 การประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

การประเมินงานเขียนนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้ทำงานชิ้นนั้นๆ ได้ทราบคุณภาพงานของตนเอง เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่อง และปรับปรุงงานให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป สำหรับหลักการประเมินการเขียนสรุปความ ได้ใช้ของ Rinehart et al (1986) สรุปได้ว่า หลักการประเมินการเขียนสรุปความคือ การใช้ข้อคำถามต่างๆ เพื่อการพิจารณาให้คะแนน คือการเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูลว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีใจความสำคัญครบถ้วนหรือไม่ ใจความสนับสนุนสำคัญที่เพิ่มเติมเข้ามามีมากน้อยเพียงใด รวมไปถึงการแต่งประโยคขึ้นมาใหม่ด้วยตัวเอง แต่ยังคงความหมายเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน เนื้อความสั้นลงเหลือหนึ่งในสามของเนื้อเรื่องทั้งหมดและเขียนได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ สำหรับการประเมินทักษะการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความของ Rinehart et al. (1986) โดยใช้ 5 องค์ประกอบเพื่อการพิจารณาให้คะแนนคือการเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูล ใจความสำคัญ ใจความรอง การแต่งประโยคใหม่ ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนนรวม
	4	3	2	1	
ใจความสำคัญ	มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์	มีใจความสำคัญเกือบจะครบถ้วนเรื่องเดิม ขาดไปเพียง 1-2 ส่วน	มีใจความสำคัญเกือบจะครบถ้วนเรื่องเดิม ขาดไปเพียง 3-4 ส่วน	มีใจความสำคัญน้อยมาก อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
ใจความรอง	มีใจความ สนับสนุนสำคัญ สอดคล้องกับ ใจความสำคัญ และไม่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ	มีใจความ สนับสนุนสำคัญ สอดคล้องกับ ใจความสำคัญ แต่ มีรายละเอียดที่ไม่ สำคัญปนมา 1-2 ส่วน	มีใจความ สนับสนุนที่ไม่ ค่อยหรือเป็น รายละเอียดบ้าง แต่ยัง สอดคล้อง กับใจความสำคัญ	แทบไม่มีใจความ สนับสนุนสำคัญ ที่ สอดคล้องกับ ใจความสำคัญเลย	4
การแต่ง ประโยคใหม่	แต่งประโยคขึ้น เองทั้งหมด โดย มีความหมาย ถูกต้อง ไม่มี ประโยคที่ คัดลอกมาจาก บทอ่านเลย	แต่งประโยคขึ้น เองทั้งหมด แต่มี ความหมายไม่ค่อย สมบูรณ์ ไม่มี ประโยคที่คัดลอก มาจากบทอ่าน	แต่งประโยคขึ้น เองบ้าง แต่ ความหมายไม่ สมบูรณ์ มีประโยค ที่คัดลอกมาจาก บทอ่าน 2-3 ส่วน	เขียนประโยค คล้ายกัน วกไปวน มา มีประโยคที่แต่ง ขึ้นน้อยมาก ส่วน ใหญ่คัดลอกมาจาก บทอ่าน	4
การเรียบเรียง เนื้อหาและ ข้อมูล	เรียบเรียงข้อมูล ได้ถูกต้อง สมเหตุสมผล เนื้อหากระชับ รัดกุม ไม่มี เนื้อหาซ้ำซ้อน สามารถอ่านจับ ใจความได้ 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป	เรียบเรียงข้อมูลไม่ ถูกต้องนัก มีความ สมเหตุสมผล พอสมควร สามารถอ่านจับ ใจความได้ 60-70 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป	มีความสับสนใน การเรียบเรียง ข้อมูล ไม่ สมเหตุสมผล มี เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน เป็นส่วนใหญ่ สามารถอ่านจับ ใจความได้ 40-50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป	การเรียบเรียงวกวน ขาดการประมวล ความคิด มีเนื้อหาที่ ซ้ำซ้อนกันมากมาย สามารถอ่านจับ ใจความได้เพียง เล็กน้อย หรือแทบ จะไม่ได้เลย	4

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
ความถูกต้อง ตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์	ประโยคที่แต่ง ถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์ มี ข้อบกพร่องน้อย มากจนไม่มีผล ต่อการสื่อสาร ความหมาย การ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนและ การสะกดคำ แทบจะหาที่ผิด ไม่ได้เลย	ประโยคที่แต่ง ถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์ มี ข้อบกพร่องบ้าง 2- 3 แห่ง แต่ไม่มีผล ต่อการสื่อสาร ความหมาย การใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนและการสะกด คำ ผิดพลาดอย่าง ละ 2-3 แห่ง	ประโยคที่แต่งไม่ ค่อยถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์ มี ข้อบกพร่องมาก ทำให้ต้องเดาเอา ความ การใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนและการสะกด คำ ผิดพลาดอย่าง ละ 4-5 แห่ง	ประโยคที่แต่งส่วน ใหญ่มีข้อผิดพลาด ทางโครงสร้าง ไวยากรณ์ ทำให้เกิด ปัญหาในการอ่าน ทำความเข้าใจ การ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนและการ สะกดคำ ผิดพลาด มากมาย	4
รวม					20

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนดาราวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (๑23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 46 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 20 คาบ ซึ่งวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักสูตร ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังต่อไปนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ต1.1ม3/1ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน

ต1.1ม3/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าวโฆษณา และบทร้อยกรองสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต1.2ม3/4 เลือกรับหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

ต1.2ม3/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ต1.3ม3/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ต1.2ม3/3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้ เหตุผลประกอบ

ต3.1ม3/1 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จาก แหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วย การพูดและการเขียน

ต4.1ม3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2) คัดเลือกบทอ่านที่มีความหลากหลายในด้านเนื้อหา ความยากง่าย จำนวน 5 เรื่อง โดยมีรายละเอียดและแหล่งที่มาดังต่อไปนี้

2.1) Hummingbirds แหล่งที่มา <http://mrnussbaum.com/hummingbird/>

2.2) World's Largest Pancake Breakfast แหล่งที่มา
http://www.americaslibrary.gov/es/ma/es_ma_pancakes_1.html

2.3) Sails Can Be Useful แหล่งที่มา www.dailyteachingtools.com/free-reading-tests.html#9

2.4) Robots แหล่งที่มา
englishforeveryone.org/PDFs/3_Robots_Free_Sample.pdf

2.5) The Animal Mind: Smart and Sensitive แหล่งที่มา
haverford.k12.pa.us/cms/lib5/.../Domain/.../7th%20Grade%20Skills%20Unit.pdf

3) ศึกษาทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน และกิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

4) สร้างขอบข่ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

ตาราง 3 ขอบข่ายแผนการสอนด้วยกิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

แผน	เนื้อหาบทอ่าน	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรม
1	Hummingbirds	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พุดคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย 2. จับคู่คำศัพท์กับความหมายและรูปภาพ 3. บอกความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน <p>ด้านทักษะ/กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. อ่านออกเสียงข้อความได้ 5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทอ่าน 6. เขียนแผนผัง 7. พุดตอบบทสนทนา 8. แต่งประโยคจากคำศัพท์ 9. เขียนสรุปความจากบทอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - Brain Gym - Class – Yes Activity - Numbers and Gestures Activity - Role Play - Games - Summary Writing
2	World's Largest Pancake Breakfast	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พุดคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย 2. จับคู่คำศัพท์กับความหมายและรูปภาพ 3. บอกความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน <p>ด้านทักษะ/กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. อ่านออกเสียงข้อความได้ 5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทอ่าน 6. เขียนแผนผัง 7. พุดตอบบทสนทนา 8. แต่งประโยคจากคำศัพท์ 9. เขียนสรุปความจากบทอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - Brain Gym - Class – Yes Activity - Numbers and Gestures Activity - Role Play - Games - Summary Writing

ตาราง 3 (ต่อ)

แผน	เนื้อหาบทอ่าน	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรม
3	Sails can be useful	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พุดคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย 2. จับคู่คำศัพท์กับความหมายและรูปภาพ 3. บอกความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน <p>ด้านทักษะ/กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. อ่านออกเสียงข้อความได้ 5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทอ่าน 6. เขียนแผนผัง 7. พุดตอบบทสนทนา 8. แต่งประโยคจากคำศัพท์ 9. เขียนสรุปความจากบทอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - Brain Gym - Class – Yes Activity - Numbers and Gestures Activity - Role Play - Games - Summary Writing
4	Robots	<p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พุดคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย 2. จับคู่คำศัพท์กับความหมายและรูปภาพ 3. บอกความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน <p>ด้านทักษะ/กระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. อ่านออกเสียงข้อความได้ 5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทอ่าน 6. เขียนแผนผัง 7. พุดตอบบทสนทนา 8. แต่งประโยคจากคำศัพท์ 9. เขียนสรุปความจากบทอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - Brain Gym - Class – Yes Activity - Peg Words Activity - Role Play - Games - Summary Writing

ตาราง 3 (ต่อ)

แผน	เนื้อหาบทอ่าน	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรม
5	The Animal Mind: Smart and Sensitive	ด้านความรู้ 1. พุดคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย 2. จับคู่คำศัพท์กับความหมายและรูปภาพ 3. บอกความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน ด้านทักษะ/กระบวนการ 4. อ่านออกเสียงข้อความได้ 5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทอ่าน 6. เขียนแผนผัง 7. พุดตอบบทสนทนา 8. แต่งประโยคจากคำศัพท์ 9. เขียนสรุปความจากบทอ่าน	- Brain Gym - Class – Yes Activity - Peg Words Activity - Role Play - Games - Summary Writing

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมี 7 ขั้นตอนของกิจกรรมดาราทีบีเอ็มเป็นพื้นฐานหลักในการสร้างแผนการสอน ดังนี้

5.1) ขั้นเตรียม เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยการใช้กิจกรรม Brain Gym เพื่อกระตุ้นให้สมองและร่างกายมีความพร้อมสดชื่น

5.2) ขั้นนำเสนอ นำเสนอองค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กฎ กติกา บอร์ดคะแนน รวมไปถึงการใช้สื่อเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

5.3) ขั้นฝึก ดำเนินการฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆจากกิจกรรมดาราทีบีเอ็ม โดยการใช้ Numbers and Gestures , Peg Words ในการฝึกคำศัพท์

5.4) ขั้นสร้างการจดจำ เป็นการเข้าสู่ขั้นตอนการอ่าน โดยการใช้คำถาม นำเข้าสู่การอ่าน และฝึกอ่าน โดยใช้คำศัพท์ที่ได้ศึกษามาแล้ว มาเป็นส่วนหนึ่งในการอ่านบทความ หลังจากนั้น นักเรียนทำใบงานกิจกรรมเพื่อฝึกกระบวนการวางแผน ตรวจสอบ ประเมินสิ่งที่เรียนเพื่อการจดจำ

5.5) ขึ้นประเมินผล เป็นการถามคำถามหลังจากนักเรียนอ่านบทความเสร็จ โดยมีการเกมในการดำเนินการถามตอบ เพื่อความสนุกสนานและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการตอบคำถาม

5.6) ขึ้นสร้างองค์ความรู้ นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่ได้ศึกษามาแล้ว จากนั้นนักเรียนเขียนสรุปความจากบทอ่าน

5.7) ขึ้นสรุป เป็นขั้นตอนการสรุปเนื้อหาที่ได้ศึกษา ได้แก่การทบทวน คำศัพท์ ทบทวนกฎ กติกาในชั้นเรียน

6) นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับแก้ไขในด้านความเหมาะสมของกิจกรรม ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ความถูกต้องของภาษา และการลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งยังนำแผนการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน (ดูภาคผนวก ก หน้า 74) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมด้านเนื้อหาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบประเมินความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนของ Bartz (1979) โดยพิจารณาองค์ประกอบ 4 ประการ คือ ความคล่องแคล่ว ความเหมาะสมของการใช้ภาษา คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร และความพยายามในการสื่อสาร โดยกำหนดองค์ประกอบการให้คะแนนทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในการแสดงบทบาทสมมติ ไว้ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
ความ คล่องแคล่ว	ฟังแล้วสามารถ พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัดพูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	ฟังแล้วพูด ตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้	ฟังแล้วพูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆเพื่อ ทำให้สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	ฟังแล้วพูดได้บ้าง คำทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้	8
ความ เหมาะสมของ การใช้ภาษา	ฟังแล้วสามารถ พูดด้วยถ้อยคำที่ เหมาะสมแก่ กาลเทศะและ โอกาส สามารถ โต้ตอบสนทนา ในเวลาที่เหมาะสม และใช้ ภาษาที่เหมาะสม ได้ถูกต้อง	ฟังแล้วพูดด้วย ถ้อยคำที่เหมาะสมแก่ กาลเทศะและ โอกาส สามารถ โต้ตอบสนทนาใน เวลาที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่ เหมาะสมได้ส่วน ใหญ่	ฟังแล้วพูดด้วย ถ้อยคำที่เหมาะสมแก่ กาลเทศะและ โอกาส สามารถ โต้ตอบสนทนาใน เวลาที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่ เหมาะสมได้ บางส่วน	ฟังแล้วไม่สามารถ พูดด้วยถ้อยคำที่ เหมาะสมแก่กาลเทศะ และโอกาส ไม่ สามารถโต้ตอบ สนทนาในเวลาที่เหมาะสม และใช้ ภาษาไม่เหมาะสม	4
คุณภาพของ ข้อความที่ นำมาสื่อสาร	ฟังแล้วสามารถ พูดด้วย โครงสร้างถูกต้อง ทั้งหมด	ฟังแล้วสามารถพูด ถูกต้องเป็น ส่วนมาก และมี ปัญหาด้าน โครงสร้างน้อย มาก	ฟังแล้วพูดถูกต้อง บ้าง แต่ยังมีปัญหา ด้าน โครงสร้างทาง ภาษาอยู่มาก	ฟังแล้วพูดไม่ถูก โครงสร้างเลย	4
ความพยายาม ในการสื่อสาร	ผู้เรียนพยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออกได้ อย่างถูกต้อง	ผู้เรียนพยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออกถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ผู้เรียนพยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออกถูกต้อง บางส่วน	ผู้เรียนไม่พยายาม สื่อสาร โดยใช้ทั้ง การฟัง พูด และ ท่าทางเพื่อการ แสดงออก	4
รวม					20

2) แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลัก Revised Bloom's Taxonomy (2001) ประกอบด้วยบทอ่าน 3 เรื่องและ ซึ่งจะประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับความจำ (Remembering) ระดับความเข้าใจ (Understanding) ระดับการประยุกต์ใช้ (Applying) และระดับการวิเคราะห์ (Analyzing) จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. สร้างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีจำนวนข้อของระดับทักษะความเข้าใจ ดังนี้

ระดับทักษะความเข้าใจ	ข้อ	รวม
ระดับความจำ	1, 10, 13,14, 18,19, 22, 25, 30	9
ระดับความเข้าใจ	2, 7, 8, 9, 12, 15, 16, 17, 20, 21, 23, 24, 29,	13
ระดับการประยุกต์ใช้	26, 28	2
ระดับการวิเคราะห์	3, 4, 5, 6, 11, 27	6

4. นำแบบวัดทักษะดังกล่าว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญพิจารณา (คู่มือภาคผนวก ก หน้า 74) ตรวจสอบและให้คำแนะนำ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบมาปรับแก้ตามคำแนะนำโดยปรับแก้ความยากง่ายและความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน แล้วจึงนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3) แบบประเมินทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ โดยการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษจากบทอ่าน สำหรับการประเมินทักษะการเขียนสรุปความ ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความของ Rinehart et al. (1986) โดยใช้ 5 องค์ประกอบเพื่อการพิจารณาให้คะแนนคือ ใจความสำคัญ ใจความรอง การแต่งประโยคใหม่ การเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูล ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
ใจความ สำคัญ	มีใจความสำคัญ ครบถ้วน สมบูรณ์	มีใจความสำคัญ เกือบจะครบถ้วน เรื่องเดิม ขาดไป เพียง 1-2 ส่วน	มีใจความสำคัญ เกือบจะครบถ้วน เรื่องเดิม ขาดไป เพียง 3-4 ส่วน	มีใจความสำคัญ น้อยมาก อ่านแล้ว แทบไม่ทราบเค้า เรื่องเดิม	4
ใจความรอง	มีใจความ สนับสนุนสำคัญ สอดคล้องกับ ใจความสำคัญ และไม่มีรายละเอียดที่ไม่สำคัญ	มีใจความ สนับสนุนสำคัญ สอดคล้องกับ ใจความสำคัญ แต่ มีรายละเอียดที่ไม่ สำคัญปนมา 1-2 ส่วน	มีใจความ สนับสนุนที่ไม่ ค่อยหรือเป็น รายละเอียดบ้าง แต่ยัง สอดคล้อง กับใจความสำคัญ	แทบไม่มีใจความ สนับสนุนสำคัญ ที่ สอดคล้องกับ ใจความสำคัญเลย	4
การแต่ง ประโยคใหม่	แต่งประโยคขึ้น เองทั้งหมด โดย มีความหมาย ถูกต้อง ไม่มี ประโยคที่ คัดลอกมาจาก บทอ่านเลย	แต่งประโยคขึ้น เองทั้งหมด แต่มี ความหมายไม่ค่อย สมบูรณ์ ไม่มี ประโยคที่คัดลอก มาจากบทอ่าน	แต่งประโยคขึ้น เองบ้าง แต่ ความหมายไม่ สมบูรณ์ มีประโยค ที่คัดลอกมาจาก บทอ่าน 2-3 ส่วน	เขียนประโยค คล้ายกัน วกไปวน มา มีประโยคที่แต่ง ขึ้นน้อยมาก ส่วน ใหญ่คัดลอกมาจาก บทอ่าน	4
การเรียบเรียง เนื้อหาและ ข้อมูล	เรียบเรียงข้อมูล ได้ถูกต้อง สมเหตุสมผล เนื้อหากระชับ รัดกุม ไม่มี เนื้อหาซ้ำซ้อน สามารถอ่านจับ ใจความได้ 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป	เรียบเรียงข้อมูลไม่ ถูกต้องนัก มีความ สมเหตุสมผล พอสมควร สามารถอ่านจับ ใจความได้ 60-70 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป	มีความสับสนใน การเรียบเรียง ข้อมูล ไม่ สมเหตุสมผล มี เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน เป็นส่วนใหญ่ สามารถอ่านจับ ใจความได้ 40-50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป	การเรียบเรียงวกวน ขาดการประมวล ความคิด มีเนื้อหาที่ ซ้ำซ้อนกันมากมาย สามารถอ่านจับ ใจความได้เพียง เล็กน้อย หรือแทบ จะไม่ได้เลย	4

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				คะแนน รวม
	4	3	2	1	
ความถูกต้อง ตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์	ประโยคที่แต่ง ถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์ มี ข้อบกพร่องน้อย มากจนไม่มีผล ต่อการสื่อสาร ความหมาย การ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนและ การสะกดคำ แทบจะหาที่ผิด ไม่ได้เลย	ประโยคที่แต่ง ถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์ มี ข้อบกพร่องบ้าง 2- 3 แห่ง แต่ไม่มีผล ต่อการสื่อสาร ความหมาย การใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนและการสะกด คำ ผิดพลาดอย่าง ละ 2-3 แห่ง	ประโยคที่แต่งไม่ ค่อยถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์ มี ข้อบกพร่องมาก ทำให้ต้องเดาเอา ความ การใช้ เครื่องหมายวรรค ตอนและการสะกด คำ ผิดพลาดอย่าง ละ 4-5 แห่ง	ประโยคที่แต่งส่วน ใหญ่มีข้อผิดพลาด ทางโครงสร้าง ไวยากรณ์ ทำให้เกิด ปัญหาในการอ่าน ทำความเข้าใจ การ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนและการ สะกดคำ ผิดพลาด มากมาย	4
รวม					20

นำคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการฟัง พูด การอ่าน และการเขียนสรุปความ
ภาษาอังกฤษมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การให้
คะแนนของโรงเรียนคาราวิทยาลัย ซึ่งแบ่งระดับคุณภาพไว้ 5 ระดับ คือ

ร้อยละ	ระดับความสามารถ
80 – 100	ดีมาก
70 – 79	ดี
60 – 69	ปานกลาง
50 – 59	อ่อน
0 – 49	ควรปรับปรุง

โดยมีเกณฑ์การผ่านทักษะภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป

3.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการทดลองกลุ่มเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการ ฟัง พูด และทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม และเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4 รูปแบบการทดลอง

R1	X1 S1 W1 X2 S2 W1 X3 S3 W3 X4 S4 W4 X5 S5 W5	R2
----	--	----

ความหมายของสัญลักษณ์

R1 หมายถึง การทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลอง

X1-X5 หมายถึง การสอนโดยใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

S1-S5 หมายถึง การประเมินทักษะการ ฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการแสดงบทบาทสมมติ

W1-W5 หมายถึง การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการเขียนสรุปความ

R2 หมายถึง การวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมดาราทีบีเอ็ม จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ รวม 20 คาบ ตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2559 ถึง วันที่ 28 กันยายน 2559
3. ประเมินทักษะการ ฟัง พูดภาษาอังกฤษ และการเขียนภาษาอังกฤษ จากงานที่ครูมอบหมายให้หลังแผนแต่ละแผน โดยการแสดงบทบาทสมมติ และการเขียนสรุปความ
4. ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดียวกันกับก่อนเรียน
5. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบและแบบวัดทักษะมาวิเคราะห์เพื่อแปลผล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

1) นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Evana ด้วยเทคนิคกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ 25% โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) ต่อมาผู้วิจัยนำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนดาราวิทยาลัย จำนวน 46 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษานำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาตรวจและวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมเทคนิควิเคราะห์ข้อสอบ EVANA ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

3.4.2 การวิเคราะห์เพื่อการวิจัย

1) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลในการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนการประเมินทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการฟัง พูด และ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม และเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดาราวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และ แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้เสนอผลวิเคราะห์ทางสถิติเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็ม

ลิขสิทธิ์การวิจัยลิขสิทธิ์ใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีบีเอ็ม

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีบีเอ็ม (จำนวนนักเรียน 46 คน)

แผนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	10.98	4.57	54.89	พอใช้
2	13.28	3.12	66.41	ปานกลาง
3	14.39	2.85	71.96	ดี
4	15.24	2.82	76.20	ดี
5	15.91	2.76	79.57	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	13.96	3.22	69.81	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีบีเอ็มเท่ากับ 13.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.22 ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละได้ 69.81 ปรากฏว่าทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีบีเอ็มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม (จำนวนนักเรียน 46 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
ก่อนการทดลอง	19.07	6.49	63.57	ปานกลาง
หลังการทดลอง	22.20	5.89	74	ดี

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลองเท่ากับ 19.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.49 ซึ่งคิดเป็นร้อยละได้ 63.57 มีระดับคุณภาพปานกลาง ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 22.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.89 ซึ่งคิดเป็นร้อยละได้ 74 มีระดับคุณภาพดี เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ปรากฏว่าคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม (จำนวนนักเรียน 46 คน)

แผนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
1	12.22	4.59	61.09	ปานกลาง
2	13.54	4.32	67.72	ปานกลาง
3	14.30	4.01	71.52	ดี
4	14.83	3.80	74.13	ดี
5	15.63	3.59	78.15	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	14.10	4.06	70.52	ดี

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มเท่ากับ 14.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.06 ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละได้ 70.52 อยู่ในระดับคุณภาพดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาทักษะการฟัง พูดและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม และเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาราทีบีเอ็มวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ23101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบประเมินทักษะการฟัง พูด แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มพบว่า ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม พบว่า กิจกรรมคาราทีบีเอ็มสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

5.1.3 ผลการศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มพบว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ในระดับดี

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการฟัง พูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

ประการแรก การออกแบบสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) ได้แก่ การออกแบบห้องเรียน เนื่องจากสภาพแวดล้อมของห้องเรียนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของสมอง เนื่องจากการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่ต้องการความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคง บรรยากาศในห้องเรียนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน ดึงดูดผู้เรียน เช่นการมีต้นไม้ รูปภาพ เป็นการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย (Relaxed Alertness) ไม่รู้สึกเกร็ง และเครียดเวลาเข้าห้องเรียน หรือการจัดโต๊ะเป็นกลุ่มจะให้ความรู้สึกในการเป็นกลุ่มและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น นอกจากนี้ แสงจากธรรมชาติยังช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมากกว่าแสงจากหลอดไฟนีออน มีงานวิจัยหลายชิ้นพบว่า สักยภาพการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนประมาณ 20% สัมพันธ์กับแสงธรรมชาติในช่วงเวลากลางวัน คนตรีสามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และการสร้างเสียงหัวเราะในชั้นเรียนจะทำให้สมองหลังสารออกมอลดความเครียดได้ นอกจากนี้สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น การมีห้องเรียนสะอาดและเรียบร้อยอยู่เสมอก็เกี่ยวข้องของความจำเป็นในการเรียนรู้ทั้งสิ้น ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มนั้น ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำความสะอาดห้องและเตรียมบริเวณโต๊ะให้พร้อม เปิดผ้าม่านเพื่อให้แสงธรรมชาติเข้ามาในห้องเรียน ในกรณีที่นักเรียนไม่อยู่ในห้องเนื่องจากนักเรียนเรียนที่ห้องอื่น ผู้วิจัยจึงจัดการกับห้องเรียนด้วยการจัดโต๊ะนักเรียนให้เรียบร้อย หรือลบกระดานเพื่อเตรียมพร้อมในการเรียนเนื้อหาต่อไป

ประการที่สอง การจัดการความสัมพันธ์ (Relationship Management) การจัดการความสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความฉลาดทางอารมณ์ในการจัดการอารมณ์ของตนเอง รวมทั้งการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มจะช่วยให้พัฒนาทักษะทางสังคม การเข้ากลุ่ม มารยาททางสังคม และทักษะในการทำความเข้าใจผู้อื่น การแบ่งกลุ่มเป็นกระบวนการที่จะกระตุ้นเซลล์สมอง และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้วยกระบวนการที่ให้มีการรับฟังผู้อื่น คิดอย่างจริงจัง ตอบสนองอย่างจริงจัง และเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม โดยมีพื้นฐานความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการทำงานร่วมกันมากกว่าการแข่งขันกันเองในหมู่สมาชิก การจัดกลุ่มในการกิจกรรมคาราทีบีเอ็มนั้น เป็นการจัดกลุ่มให้นักเรียนอยู่กลุ่มที่นักเรียนเป็นผู้เลือกเอง ทำให้นักเรียนมีความ

สบายใจ ใ่วใจ และรู้สึกปลอดภัยในการพูดสื่อสาร จุดประสงค์หลักของการจัดกลุ่มคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างหรือใกล้เคียงกัน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ทั้งยังเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยในชั้นเรียนและเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในชั้นฝึกของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนได้ฝึกการออกเสียง ฝึกการพูดเป็นประโยค และฝึกการพูดเป็นบทความ อ่านเป็นกลุ่มโดยใช้เทคนิคต่างๆ เช่น อ่านเป็นวงกลม (Circle Reading) อ่านเป็นคู่ (Pairs Reading) อีกทั้งยังได้ฝึกทักษะการฟังต่างๆจากผู้สอนและเพื่อนนักเรียนเอง การฝึกการเขียน ก็เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทักษะทางสังคมด้วย เนื่องจากนักเรียนมีการแสดงความคิดเห็น สอบถามข้อมูลต่างๆจากสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นจึงทำให้ทักษะการเขียนของนักเรียนสามารถพัฒนาขึ้น จากการใช้กระบวนการกลุ่ม การจัดการความสัมพันธ์ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษา ทั้งทักษะการฟัง พูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ให้ดีมากยิ่งขึ้น

ประการที่สาม การเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Movement) เนื่องจากการขยับร่างกาย การออกกำลังกายสามารถส่งผลต่อสมองทั้งทางด้านพัฒนาการและด้านร่างกาย โดยอาศัยหลักการคือ การออกกำลังกายหรือการขยับร่างกายก่อนการเรียนรู้ เป็นการเพิ่มระดับออกซิเจนในสมอง เมื่อออกซิเจนในสมองเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ความสามารถในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเส้นใยประสาท และโครงสร้างในระบบประสาทส่วนกลาง จากการวิจัย พบว่า การออกกำลังกายหรือการขยับร่างกายเป็นประจำก่อนการเรียนรู้ เป็นการช่วยสนับสนุนพัฒนาการของเด็กในด้านความจำ สมาธิ และการมองโลกในแง่ดี การใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มในการจัดการเรียนรู้ มีการใช้ Brain Gym ก่อนการเรียนการสอน ทั้งการกระโดด การหมุนตัว การคลาน การกระโดดตบ เป็นต้น นอกจากนี้ ขณะที่นักเรียนใช้การบริหาร Brain Gym ผู้วิจัยได้เปิดเพลงคลอระหว่างการทำกิจกรรม เพลงที่ผู้วิจัยเลือกใช้นั้น เป็นเพลงที่นักเรียนรู้จักและเป็นที่ยอมรับ เพราะนักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งผู้วิจัยยังสามารถทำกิจกรรมพร้อมกับนักเรียน เพื่อสร้างความใ่วใจและความรู้สึกอบอุ่นสำหรับนักเรียนอีกด้วย

ประการที่สี่ การจัดการประสบการณ์ที่เป็นกระบวนการอย่างกระตือรือร้น (Active Processing of Experience) กระบวนการเรียนรู้และการจำของผู้เรียนเกิดขึ้นจากกระบวนการต่างๆที่ครูจัดขึ้นมา หนึ่งในนั้นคือ การจัดการกระบวนการหรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิม เมื่อนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่แล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้ โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่นั้น สามารถทำได้ด้วยการใช้คำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน โดยคำถามนั้นเป็นคำถามที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องถามคำศัพท์หรือใช้เวลาคิดมากนัก เนื่องจากว่า ถ้าเป็นคำถามที่นักเรียนไม่เข้าใจ จะส่งผลทำให้นักเรียนรู้สึกเฉิน อาย และไม่กล้าที่จะ

ตอบ กลายเป็นการปิดกั้นความคิดของนักเรียน อีกทั้ง คำถามนั้นยังเกี่ยวข้องกับนักเรียน หรือเป็นสิ่งที่นักเรียนประสบพบเจอในชีวิตประจำวัน ใช้การอภิปรายระหว่างบทเรียน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ทำให้เกิดทักษะการคิดเพื่อใช้ในการเชื่อมโยง มีการวิเคราะห์ สื่อสารทั้งการฟัง พูด การอ่านและการเขียน

ประการที่ห้า การจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับประสาทสัมผัส เนื่องจากการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานนั้น เป็นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสรีรวิทยาทั้งหมด และเป็นกระบวนการทำงานของทุกส่วนพร้อมเพียงกัน ทำให้เกิดเป็นการสร้างระบบความจำ ดังที่ Jensen (2000) กล่าวไว้ว่า เมื่อมีการคิด รู้สึก เคลื่อนไหว และมีประสบการณ์ในชีวิต เหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้จะถูกบันทึกลงในสมอง เกิดการกลั่นกรอง สร้างความหมาย ใช้ประโยชน์ และสร้างเป็นความจำไปยังเซลล์ประสาท จากนั้นเซลล์ประสาทจะส่งผ่านข้อมูลไปยังเซลล์ประสาทอื่นๆผ่านการทำปฏิกิริยาทางเคมีและทางไฟฟ้าในสมอง จากนั้นการเชื่อมต่อในสมองจะมีความแข็งแรงขึ้น ทำให้เกิดเป็นความจำที่ยืนยาว โดยในกิจกรรมคาราทีบีเอ็มนั้น ในขั้นสร้างความจำ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนคำศัพท์ โดยการชี้ท่าทางและตัวเลข กับหมวดคำศัพท์ ซึ่งทั้งสองวิธีนี้ เป็นการเชื่อมโยงการเคลื่อนไหวร่างกายกับการออกเสียงคำศัพท์ และการเชื่อมโยงคำศัพท์กับการเคลื่อนไหวร่างกายนั้น ต้องเกี่ยวข้องกับความหมายหรือบริบทของคำศัพท์นั้นๆ ผู้วิจัยต้องมีการเตรียมพร้อม ศึกษาคำศัพท์และท่าทาง เพื่อให้เกี่ยวข้องกันมากที่สุด เมื่อนักเรียนได้ฝึกแล้วนั้น นักเรียนสามารถจำและระลึกได้ จึงส่งผลต่อทักษะต่างๆ คือทักษะการอ่าน เพราะเมื่อนักเรียนทราบคำศัพท์ทำให้สามารถเชื่อมโยงกับบทอ่านได้ ในด้านทักษะการเขียน นักเรียนได้ฝึกแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว และยังสามารถนำมาต่อยอดในการเขียนสรุปความได้อีกด้วย

ประการที่หก สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ต่างที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมต่างๆ ต้องมีการใช้สื่อหลากหลาย และมีความน่าสนใจ มีความแปลกใหม่ และท้าทาย สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ ดังนั้นเกือบทุกขั้นตอนของการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ผู้วิจัยต้องเลือกใช้สื่อที่สวยงาม ชัดเจน จับต้องได้ และไม่เกินจินตนาการของนักเรียน ในขั้นฝึกนั้นผู้วิจัยใช้การนำเสนอผ่านทางโปรเจกเตอร์ และใช้บัตรคะแนน บอร์ดแสดงคะแนน ใช้การเล่นเกม โดยอุปกรณ์ต่างในการดำเนินเกมเป็นอุปกรณ์ที่มีสีสัน สวยงาม หานได้ง่ายและสะดวก เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความตื่นตัว และเกิดความสนใจ

ประการที่เจ็ด บทบาทของผู้สอน ครูผู้สอนสามารถเป็นทั้ง ผู้จัดการ คือ เป็นผู้กำหนดบทบาทให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมเข้าร่วมทำกิจกรรม แบ่งกลุ่ม หรือจับคู่ เป็นผู้มอบหมายงานหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับนักเรียนทุกคนได้ทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของตน ผู้ร่วมทำกิจกรรม เข้าร่วมทำกิจกรรมในกลุ่มจริง ๆ พร้อมทั้งให้ ความคิดและความเห็นหรือเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของนักเรียนขณะทำกิจกรรม ผู้ช่วยเหลือและเป็นแหล่งวิทยาการ ครูคอยให้

คำตอบเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือทางวิชาการ ตัวอย่าง เช่น คำศัพท์หรือไวยากรณ์การให้ข้อมูลหรือความรู้ ในขณะที่นักเรียนต้องการ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผู้สนับสนุนและเสริมแรง ครูช่วยสนับสนุนด้านสื่ออุปกรณ์ หรือให้คำแนะนำที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมหรือฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นผู้ติดตามตรวจสอบ ครูคอยตรวจสอบงานที่นักเรียนผลิตขึ้นมาก่อนที่จะส่งต่อไปให้นักเรียนผลิตขึ้นมาก่อนที่จะส่งต่อไปให้นักเรียนคนอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความถูกต้อง ของคำศัพท์ ไวยากรณ์ การแก้คำผิด อาจจะทำได้ทั้งก่อนทำกิจกรรม หรือบางกิจกรรมอาจจะ แก้ทีหลังได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1) กิจกรรมที่ใช้เป็นกิจกรรมในขั้นแรก เพื่อกระตุ้นความสนใจนักเรียน และเป็นการกระตุ้นสมอง ควรเป็นกิจกรรมที่ได้ใช้ทั้ง ร่างกาย และ จิตใจ และควรเป็นกิจกรรมที่สามารถใช้พื้นที่ในห้องเรียนได้อย่างเต็มที่ มีการเปิดเพลงที่นักเรียนชอบหรือเป็นที่นิยมในขณะนั้น สามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสุขในการทำกิจกรรมมากขึ้น

2) สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ควรมีสีสัน สะดุดตา ชัดเจน และถ้าสามารถนำของจริงมาใช้เป็นสื่อการสอนได้ซึ่งจะเป็นการสร้างความน่าสนใจให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี ถ้าสามารถใช้สื่อที่นักเรียนมีมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยจะดีมาก เช่น มือถือ แท็บเล็ต เป็นต้น

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงประสาทสัมผัสของนักเรียน โดยที่นักเรียนสามารถใช้การเคลื่อนไหวร่างกายพร้อมกับการจำคำศัพท์ เป็นการสร้างระบบความจำที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะกับนักเรียนทุกระดับ หลักสำคัญคือ ต้องทำการฝึกซ้ำๆ บ่อยๆ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย และสร้างเป็นระบบความจำ

4) การใช้เกมในการตอบคำถาม เป็นการนำเกมเข้ามาเพื่อให้นักเรียนเกิดการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ในการตอบคำถามหลังจากการอ่านบทอ่าน ซึ่งนักเรียนทุกคนสามารถตอบคำถามได้ แต่เพื่อเป็นการสร้างความน่าตื่นเต้นให้กับการเรียนการสอน ครูจึงใช้เกมในการตอบคำถามแต่ละข้อ ซึ่งเกมที่นำมาแต่ละเกมนั้น ต้องเป็นเกมที่สามารถเล่นได้กับทุกสมาชิกในกลุ่ม และเป็นเกมที่สามารถเล่นได้ง่าย ไม่ซับซ้อน

5) ควรมีช่วงพักระหว่างการเรียนการสอน ด้วยกิจกรรม หรือ เกม เพื่อให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายกับการเรียน เช่น เรียนครั้งละ 10-15 นาที จากนั้น เป็นกิจกรรม หรือเกมที่อาจจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหา หรือเปิดเพลงเพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุก ไม่เครียดจนเกินไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการวิจัยการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นร่วมด้วย
- 2) ควรมีการวิจัยการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม ในการวิจัยเรื่องกระบวนการคิดของนักเรียน
- 3) ควรมีการวิจัยการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็มอย่างต่อเนื่อง เพื่อดูพัฒนาการของนักเรียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บรรณานุกรม

- [กมลพรรณ ชีวพรรณ, 2545] กมลพรรณ ชีวพรรณ *สมองกับการเรียนรู้* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัท พรการพิมพ์ 2545
- [กรรณิการ์ กาญจันดา, 2546] กรรณิการ์ กาญจันดา *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2546
- [กระทรวงศึกษาธิการ, 2551] กระทรวงศึกษาธิการ *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2551
- [กาญจนา สุนันตา, 2554] กาญจนา สุนันตา *การใช้กิจกรรมดาราทีบีเอ็มเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2554
- [คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551] คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย 2551
- [จิราภรณ์ แม็คกลาเดอรัรี, 2555] จิราภรณ์ แม็คกลาเดอรัรี *การใช้การเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2555
- [เฉลิมพล ณ เชียงใหม่, 2547] เฉลิมพล ณ เชียงใหม่ *การใช้แผนภูมิโน้ตค้นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2547

- [ชรินทร์ธรณ์ คัญทัพ, 2555] ชรินทร์ธรณ์ คัญทัพ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2555
- [ประภาภรณ์ สมเกต, 2556] ประภาภรณ์ สมเกต การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของ
สมองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและ
แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต:มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2556
- [นิติมา ตั้งนนทพัทธ์, 2553] นิติมา ตั้งนนทพัทธ์ การใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับการให้ข้อมูล
ย้อนกลับของเพื่อนร่วมชั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด
นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2553
- [บุญทริกา เจาเมฆ, 2552] บุญทริกา เจาเมฆ การใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดาราทีบีเอ็ม ใน
รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2552
- [โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย, 2553] โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้ที่สอดคล้องกระบวนการทำงานของสมอง ระดับประถมวัย-
ประถมศึกษา เชียงใหม่: โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย 2553
- [รัศมี แดงสุวรรณ, 2550] รัศมี แดงสุวรรณ การบริหารจัดการสู่วิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice),
โรงเรียนคาราวิทยาลัย. เอกสารประกอบการอบรม Teaching with the
Brain in Mind and Impact Teaching, 2551
- [ศันสนีย์ นัตถคุปต์ และคณะ, 2545] ศันสนีย์ นัตถคุปต์ และคณะ การเรียนรู้อย่างมีความสุข: สารเคมี
ในสมองกับความสูงและการเรียนรู้. (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: วัฒน
พานิช 2545
- [สยาม ชูติมา, 2550] สยาม ชูติมา การใช้การสอนภาษาที่เน้นสมรรถภาพเพื่อเพิ่มพูนทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ และความมั่นใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2550

- [อัจฉรีย์ คงอมรสายชล, 2552] อัจฉรีย์ คงอมรสายชล *การใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พุทธภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น* เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2552
- [อัจฉรา วงศ์โสธร, 2529] อัจฉรา วงศ์โสธร *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529
- [อัจฉรา วงศ์โสธร, 2529] อัจฉรา วงศ์โสธร *เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ 2529
- [อรวรรณ บุญสมปาน, 2551] อรวรรณ บุญสมปาน *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2551
- [อารีญา เชี่ยวจ้อหอ, 2551] อารีญา เชี่ยวจ้อหอ *การใช้การเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2551
- [Caine, Renate Nummela and Geoffrey Caine, 1994] Caine, Renate Nummela and Geoffrey Caine *Making connections: Teaching and the human brain*. Menlo Park, CA: Innovative Learning Publications 1994
- [Caine, R.N., Caine, G, 1990] Caine, R.N., Caine, G *Understanding a brain based approach to learning and teaching*. Educational Leadership 48(2) 66-67 1990
- [Dara Academy, 2008] Dara Academy *A Conference Workshop on Teaching with the Brain in Mind and Impact Teaching*. Organized by: Dara Academy, Chiang Mai, Thailand. 2008
- [Eric Jensen, 2000] Eric Jensen *Amazing Brain Facts*. Printed in the United States of America 2000
- [Eric Jensen, 2000] Eric Jensen *Brain-based learning* San Diego, CA: The Brain Store Publishing 2000

- [Eric Jensen, 2005] Eric Jensen *Teaching with the brain in mind. Association for Supervision and Curriculum Development Alexandria, Virginia USA 2005*
- [Funderstanding, 2011] Funderstanding *Brain-Based Learning. (online). Available: <http://www.funderstanding.com/theory/brain-based-learning/brain-based-learning/> (20 September 2016).*
- [Genesee, Fred, 2000] Genesee, Fred *Brain Research: Implications for Second Language Learning. McGill University. 2000*
- [Green, Fara R, 1999] Green, Fara R *Brain and Learning research: Implications for meeting the needs of diverse learners. Education; Summer; 119,4; Proquest Central. 1999*
- [Lisa Chipongian, 2004] Lisa Chipongian *What is "Brain-Based Learning"?. (online). Available: <http://brainconnection.brainhq.com/2004/03/26/what-is-brain-based-learning/> (20 September 2016)*
- [Politano, Colleen & Paquin, Joy, 2000] Politano, Colleen & Paquin, Joy *Brain-based learning with class. Canada: Penguish Publishers 2000*
- [Rich Allen, 2008] Rich Allen *Green Light Classrooms. Education Illustrated LLC. 2008*
- [Ted R. Bonnema, 2009] Ted R. Bonnema *Enhancing Student Learning with Brain-Based Research. (ERIC Document Reproduction Service ED510039)*

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการฟัง พูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบประเมินทักษะการเขียนจำนวน 5 ท่าน ดังมีรายนามดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอน

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิดา อติภัทรนันท์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. รองศาสตราจารย์ วิไลพร ธนสุวรรณ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบประเมินทักษะการฟัง พูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบประเมินทักษะการเขียน

1. อาจารย์วีรวรรณ ทองศรีแก้ว หัวหน้างานคาราทีบีเอ็ม
โรงเรียนคาราทีวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
2. อาจารย์จิรวรรณ อยู่ศิริ หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนคาราทีวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่
3. อาจารย์อำนาจพร มะโนวงศ์
หมวดภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนคาราทีวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมดาราที่บีเอ็ม

Lesson Plan 1

Class : Mathayom 3

Topic : Hummingbirds

Time : 4 periods

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

- ต1.1 ม 3/1 ปฏิบัติตาม คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน
- ต1.1 ม 3/2 อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อย-กรองสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน
- ต1.1 ม 3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
- ต1.2 ม 3/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
- ต1.3 ม 3/2 พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
- ต1.3 ม 3/3 พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ
- ต3.1 ม 3/1 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน
- ต4.1 ม 3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระสำคัญ

ทักษะการฟัง พุด อ่านและทักษะการเขียน เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้ผู้ตัวชีวิต

ด้านความรู้

1. พูดย่อคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย
2. จับคู่คำศัพท์กับความหมายและรูปภาพ
3. บอกความหมายคำศัพท์ในบทอ่าน

ด้านทักษะ/กระบวนการ

4. อ่านออกเสียงข้อความได้
5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทอ่าน
6. เขียนแผนผัง
7. พูดย่อบทสนทนา
8. แต่งประโยคจากคำศัพท์
9. เขียนและพูดเล่าเกี่ยวกับนกที่อยากเป็น

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการคิด
- ความสามารถในการแก้ปัญหา
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย
- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน
- มีจิตสาธารณะ

สาระการเรียนรู้

- บทอ่านเรื่อง Hummingbirds
- คำศัพท์ attract , backwards , penny, dazzling , feathers, nectar, iridescent , combination
barely, unique

กิจกรรมการเรียนรู้

Preparation (Period 1)

1. The teacher greets the students by using questions. (Small talk)
 - Hello everyone, are you excited to be here?
 - Did you take a summer course at Dara?
 - Have you seen me before?
2. The teacher introduces himself/herself.
 - My name is I'm your English teacher this year.
 - Now it is your turn. Please introduce yourself a little bit.
3. The teacher plays **a game (Simon Says)** with the students to get them ready for the new lesson.
 - The teacher explains the rules for this game, that are the students should do whatever the teacher says with the word "Simon says". For example, "Simon says, stand up" (all Students stand up), "Simon says, touch your nose" (all students touch their nose). If the teacher doesn't say the word "Simon says", the students do nothing. For example, "Sit down" (The students don't sit down).

Acquisition/Presentation

4. The teacher uses some techniques of **whole brain teaching** with the students to **arouse** them to get their attention.
 - When I say "Class", you say "Yes".

The teacher : Class!

The students : Yes!

The teacher : Class! Class!

The students : Yes! Yes!

- When I say “Teach”, you say “Okay”.

The teacher : Teach!

The students : Okay!

The teacher : Teach! Teach!

The students : Okay! Okay!

- When I say “Give me”, you say (whatever I say)

The teacher : Give me Ahhh!

The students : Ahhh!

The teacher : Give me Hooray!

The students : Hooray!

5. The teacher writes down on the board.

- Class – Yes , Teach – Okay

6. The teacher points at (Class – Yes , Teach – Okay) and tells the students that we all know this right, and now it is your turn to recognize all of it and talk to your friends about this.

7. The teacher claps his hands three times and says “Teach”. The students clap their hands back and say “OKAY”. Then the students turn their face to each other and tell what they have learned to their friends.

8. The teacher presents **the scoreboard** to the students. (*This will motivate the class to work hard but challenging*)

Elaboration/Practice

9. The teacher says “**Class**” to get students’ attention.

10. The teacher teaches the students vocabulary words first.

1. attract	2. backwards
3. penny	4. dazzling
5. feathers	6. nectar
7. iridescent	8. combination
9. barely	10. unique

The teacher uses the techniques to help them remember all the vocabulary words.

Here is the technique that the teacher uses.

Technique : using NUMBER and GESTURE altogether. This will help them use left and right brain to remember the words. The best thing about this technique is that the students do three kinds of learning styles that is visual, audio and kinesthetic.

5 steps of teaching.

1. The teacher says a number and a word three times. This will let the students get used to the sound.
2. The teacher displays the gestures with the word three times. This will let the students see the relation of the word and the gestures.
3. The teacher combines a number, a word and gestures together.
4. The teacher gives the meaning. (The teacher can show them some pictures)
5. The teacher does each word with a number, a word and gestures and let the students repeat.

1. **Attract:** the teacher thumps up (very good sign) then says a word “one attract” and also moves both hands to make a heart shape.

2. **Backwards:** the teacher shows V sign. The V sign is a hand [gesture](#) in which the [index](#) and [middle fingers](#) are raised and parted, while the other fingers are clenched. The teacher displays V sign by turning a palm to the body then says “two backwards” and the teacher turn V sign to the opposite side.

3. **Penny:** the teacher show number three by using three fingers of right hand which is middle, ring and pinky spread up and the hold rest. The teacher say “three penny” while doing with his / her fingers.

(The teacher pauses and lets the students practice the first three words.)

4. **Dazzling:** the teacher raises four fingers up that is index, middle, ring, pinky then says “four dazzling” while moving four fingers in both sides like something shining.

5. **Feathers:** the teacher spreads arms and fingers out then says “five feathers” while moving both hands up and down like wings.

6. **Nectar:** the teacher turns his / her left hand up with all fingers spreading and point index finger on right hand connect to the backside of the left hand to make it like a flower then says “six nectar”

(The teacher pauses again and lets the students practice the second three words.)

7. **Iridescent:** the teacher makes his / her index and thump finger in the form of number seven and say “seven iridescent”. The teacher may tell students to think about “7/11”

8. **Combination:** the teacher shows four fingers which is index, middle, ring and pinky finger up both hands and says “eight combination” then move both hands to relate each other.

9. **Barely:** the teacher displays number nine by using five fingers left hand and four fingers right hand and turn the back of hands to his / her face then say “nine barely” while saying that, the teacher flip both hands to different side.

10. **Unique:** the teacher shows both hands with ten fingers spread out and say “ten unique” after that the teacher hold hands together to show harmony.

(The teacher pauses and lets the students practice the last four words.)

11. The students practice several times with the teacher.

12. The teacher tells the students “Now, it is your turn to tell or practice with your friends, so I will say **TEACH**, you say **OKAY**”. Then the students start practicing.

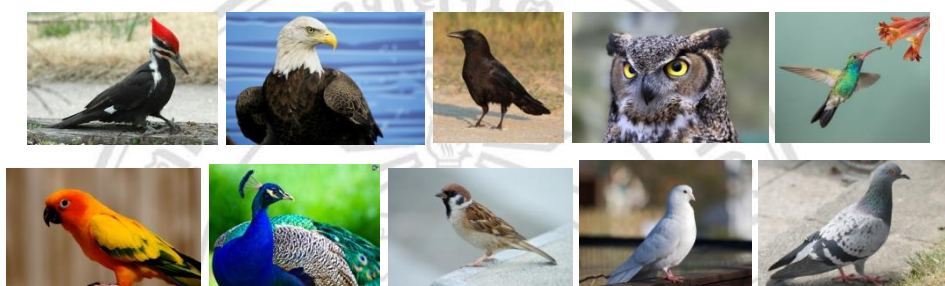
13. The teacher says “**CLASS**” to get students’ attention by saying “**YES**” again.

14. The teacher evaluates the students by asking some students to act in front of the class and give a point on *the scoreboard*.

Memory Formation (Period 2)

15. The teacher tells students...

Today, we will read a story about one type of bird but I am not going to tell you what type of bird it is. I have ten pictures of bird to show you and I want you to guess which picture is going to be in the passage today by using ten vocabulary words as a clue.

16. After guessing the picture correctly, the teacher gives a *worksheet#1* and lets the students match the name of the bird with its picture by using their background knowledge about birds in the places. (woodpecker, eagle, crow, owl, hummingbird, parrot, peacock, sparrow, dove, pigeon)

17. The teacher asks the students to make each bird a sound then the teacher plays the real sound of each bird to compare to the students.

18. The teacher checks the answers with the students and give a point *on the scoreboard*.

19. The teacher says “**CLASS**” to get students’ attention by saying “**YES**”.

20. The teacher lets the students sit in a **group of five**.

21. The teacher writes 3 questions on the board to persuade them to focus on the listening and tells students “I will read you a story about a bird and I want you to listen carefully and try to answer these three questions”.

Question 1: What size is a bird? (Two inches)

Question 2: What is a special thing that only birds in the reading can do? (Fly backward)

Question 3: What color are the birds attracted to? (Red)

22. The teacher reads a passage two times and the students only listen to the teacher.

23. The teacher asks some students for the answers randomly and also gives the students the right answers.

24. Before start reading a passage, the teacher reviews the vocabulary words with the students again by giving worksheet#2 to see if they can remember the definition of the vocabulary words or not.

25. The students check the answers with their friends.

26. The teacher gives the students a passage (worksheet#3) about hummingbirds.

27. The teacher reads a passage first and the students listen to the teacher. While the students are listening to the teacher, **the students may do some action based on vocabulary words or what they thing the action could be. This will help the students understand the reading better.**

28. Now, it is students' turn to read a passage. The teacher uses the **reading circle technique** with the students by telling the students that the first person reads the first sentence then the next person reads the first and the second sentence. Do this until they finish the passage. The students also make actions through the passage.

Evaluation/Assessment

29. The teacher has the students answer ten questions according to the passage by playing game before answering the questions. The teacher shows cards number 1 to 10 on the board and tell students that these numbers represent each question. In each question, the score is different. You will play a game first then pick a number to answer the question. This will motivate the students and challenge them to get points and be the winner.

The questions are...

1. What is the best title for this passage?
2. What is the smallest bird in the world?
3. What is the main idea in the second paragraph?

4. What will happen if there is no flowers?
5. How can I attract hummingbirds to my yard?
6. Why is red color attracted to this type of bird?
7. Give 1 reason why a bird can fly backward?
8. If their bills are bigger than flowers, how can they find food?
9. Why does this type of bird have many colors?
10. How can they communicate with each other?
30. Each question contains of one game which each group will complete it before having a chance to answer the question.
31. Students do worksheet #4 by drawing a mind map according to the story.

Ten games are..

1. *Separating silver paper clip and color paper clip. There are twenty paper clips in a box, the students in a group help separate silver and color clips.*
2. *Chaining the paper clips. The students in a group help connect silver clip and color clip in order until finish all 20 clips*
3. *Stapling the paper. The students in each group help staple five pieces of paper by counting first then staple. Do this 5 times.*
4. *Unstapling twenty staples. The teacher gives a piece of paper that had twenty stapled on it then let the students unstaple them.*
5. *Cutting straws. The students in each group help cutting three straws into 25 small pieces.*
6. *Connecting straws. The students in each group help connect the small pieces of straws that had been cut into one long straw.*
7. *Pulling off refillable pencil. The students in each group help pull off all the refills.*
8. *Putting in refillable pencil. The students in each group help put in all the refills.*
9. *Drawing twenty lines in a piece of paper. The students in each group help draw twenty line using a pencil. Each line is 10 centimeters long.*

10. Erasing all drawing lines. The students in each group help erase all the lines in a piece of paper by using eraser.

*** the rule is that each group will compete one game at a time and which team finish first will have a chance to choose the question and answer it.

Integration (Period 3-4)

32. The teacher presents **role cards** to the students. The teacher tells the students that we are going to do some role play about asking and giving the information about the birds followed by the roles.

33. Then the students switch the role and take turn asking each other. (New questions and answers will be used)

34. The teacher gives worksheet#5 to the students. The students will make 10 sentences according to the vocabulary words.

35. The teacher gives worksheet#6 and lets the student think and write what kind of bird they want to be and why they want to be.

36. The teacher calls out one student at a time to present his / her writing to the class.

Acknowledgement/Wrap-up

37. The teacher says the vocabulary words and the students do the action. The teacher asks some students to take the teacher's role and say another words then the class does the action. Every time when the students say or do the correct one everybody in the class gives applauds.

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. พุจฉำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมาย	พูดและแสดงท่าทาง	Scoreboard	พุดคำศัพท์ แสดงท่าทาง และบอกความหมายได้ ถูกต้อง
2. จับคู่คำศัพท์กับ ความหมาย	จับคู่โดยการ ลากเส้นรูปภาพกับ ความหมาย	Worksheet#1	ระบุคำได้ถูกต้อง
3. บอกความหมายคำศัพท์ ในบทอ่าน	ตอบคำถาม	Worksheet#2	บอกความหมายคำศัพท์ได้ ถูกต้องทุกคำ
4. อ่านออกเสียงข้อความได้	อ่านออกเสียง	Worksheet#3	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตาม หลักการอ่าน
5. ตอบคำถามที่เกี่ยวกับบท อ่าน	การถาม-ตอบ	Worksheet#3	ตอบคำถามได้ถูกต้องทุกข้อ
6. เขียนแผนผังแสดงความ เข้าใจ	เขียนแผนผัง	Worksheet#4	เขียนแผนผังออกมาได้อย่าง ชัดเจน
7. พุดตอบบทสนทนาตาม บทความ	สนทนา	Role Card	พุดตอบบทสนทนาได้อย่าง เหมาะสม
8. แต่งประโยคจากคำศัพท์	เขียนประโยค	Worksheet#5	เขียนเรียบเรียงประโยคได้ อย่างถูกต้อง
9. เขียนและพุดเล่าเกี่ยวกับ นกที่อยากเป็น	เขียนและพุด นำเสนอ	Worksheet#6	เขียนและพุดเล่าโดยใช้ ประโยคที่ถูกต้อง

หมายเหตุ การวัดและประเมินผลสมรรถนะของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้การสังเกตขณะทำการสอน

Worksheet#1

Match a picture with its name.

Dove

Owl

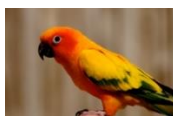
Hummingbird

Woodpecker

Pigeon

Crow

Parrot

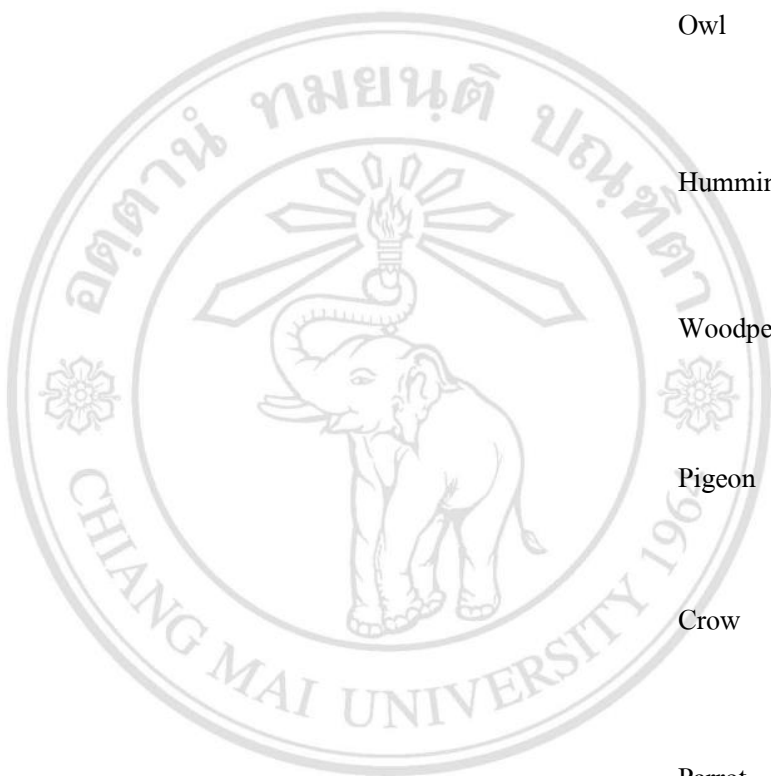
Eagle

Peacock

Sparrow

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

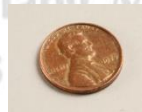
Worksheet#2

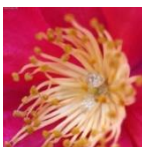
Write the definition in Thai.

1. Combination _____.
2. Dazzling _____.
3. Iridescent _____.
4. Feathers _____.
5. Barely _____.
6. Attract _____.
7. Backward _____.
8. Nectar _____.
9. Unique _____.
10. Penny _____.

Write the vocabulary word below its picture.

Worksheet#3

Read the passage and answer the questions.

Hummingbirds are amazing little birds. They are the smallest of all birds and weigh less than even a penny. The Bee Hummingbird, at barely more than two inches long, is the smallest bird in the world!

Unlike most birds, hummingbirds have iridescent feathers. Iridescent feathers glitter and shine in the sun. Hummingbirds are often dazzling combinations of greens and reds or greens and blues. Others are violet, orange, golden, silver or other combinations only Mother Nature could dream up. All hummingbirds have long bills to insert into flowers. Some hummingbirds have special bills to fit in specific flowers. Hummingbirds are the only birds that can fly backwards.

Hummingbirds are also unique among bird species in that they drink nectar from flowers. You can attract hummingbirds to your yard with special feeders that are filled with sugar water. These feeders are usually bright red in color because hummingbirds are attracted to red.

Worksheet#4

Draw Mind Mapping according to the story

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Role Card

The Zoo

You are at the zoo in a bird section and you cannot find the bird that you want to see, so you ask someone who is in charge of the bird section.

You need to find out:

- The name of the bird.
- The food they eat.
- The place they live.

The Pet Shop

You are at the pet shop and you cannot find the food for your bird, so you ask the shopkeeper.

You need to find out:

- The name of the food
- The differences between each bird and food.

ลิขสิทธิ์
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Worksheet#5

Make ten sentences with these vocabulary words.

Nectar

Combination

Attract

Barely

Feathers

Dazzling

Backward

Unique

Penny

Iridescent

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

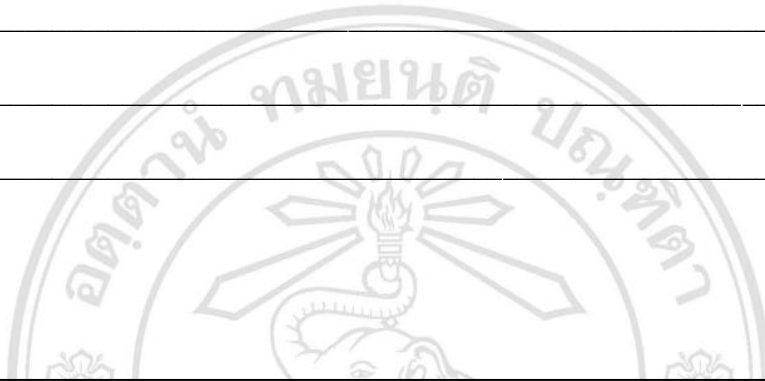
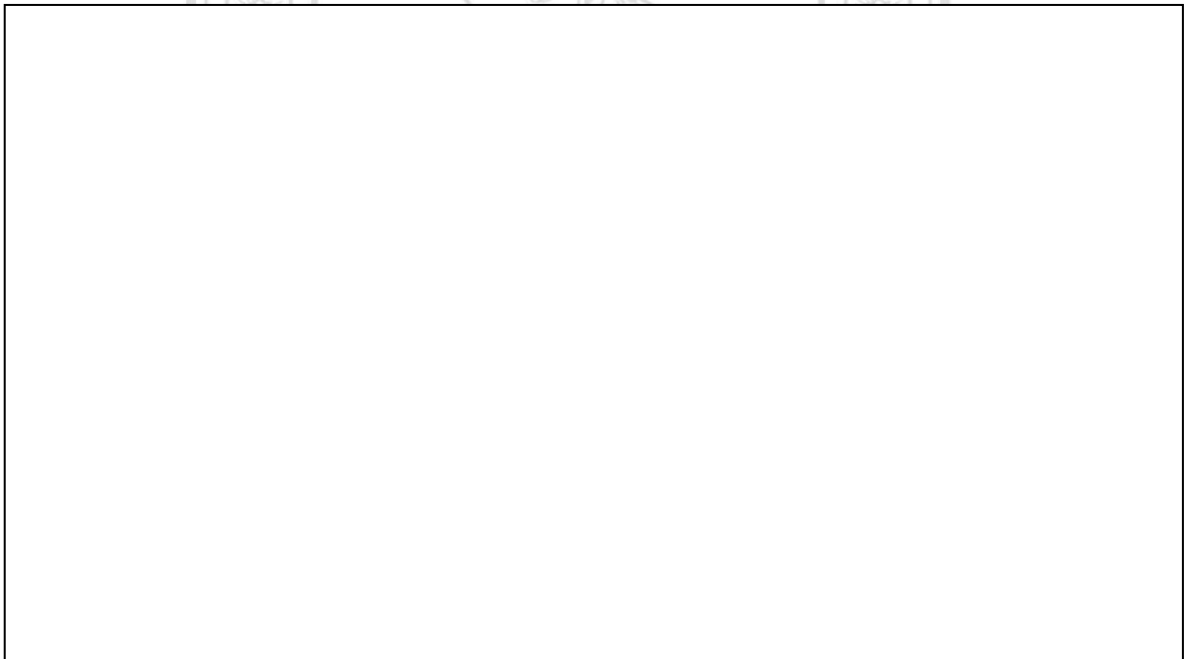
Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

Worksheet#6

Summarize the story

Draw a picture

ภาคผนวก ค

แบบวัดทักษะการอ่าน

1 All spiders spin webs. That's because webs help spiders. Webs help spiders do
three things. Webs help spiders hold eggs. Webs help spiders hide. And webs help spiders
catch food. Webs help spiders hold eggs. Many spiders like to lay their eggs in their webs.
The webs help keep the eggs together. Webs help spiders keep their eggs safe. Webs
5 help spiders hide. Most spiders are dark. They are brown, grey, or black. But spider webs
are light. **They** are white and cloudy. When spiders hide in their webs, they are harder to
see. Webs help spiders catch food. Spider webs are **sticky**. When a bug flies into the web, it
gets stuck. It moves around. **It** tries to get out. But it can't. It is **trapped!** Spiders can
tell that the bug is trapped. That's because spiders feel the web move. And the spider is
10 hungry. The spider goes to get the bug. As you can see, webs help spiders hold eggs.
Webs help spiders hide. And webs help spiders catch food. Without webs, spiders would
not be able to live like they do. Spiders need their webs to survive!

1. How can spider webs help spiders? (Remembering)

- a. hide their eggs
- b. hide their food
- c. hide their webs
- d. hide themselves

2. How can spiders tell when something is trapped in their web? (Understanding)

- a. They feel it.
- b. They hear it.
- c. They smell it.
- d. They see it.

3. Where do you usually see the webs? (Analyzing)

- a. on the ground
- b. in the water
- c. on the ceiling
- d. on the bed

4. Why did insects fly to the webs? (Analyzing)

- a. They cannot see the webs.
- b. They want to see a spider.
- c. They lost the way.
- d. They are blind!

this honey or sweet juice. **They** want to drink more, so they crawl into the pitcher and drink the honey found at the bottom.

- The inner wall of the pitcher is covered with fine hairs. These hairs point
- 10 **downwards** so the insects cannot climb out of the pitcher. They die inside **it**. Then the plant digests their bodies and absorbs them as food.

There are also stories of a giant flesh-eating plant in South America. They say that the branches of this plant spread out like arms. Sometimes an animal strikes against these branches. The branches quickly fold round the animal and crush it to death.

12. What is the main idea of this passage? (Understanding)
- a. Why is the pitcher plant covered with hair? b. There are many different kinds of plant.
- c. How do the pitcher plants trap the insects? d. How do the animals die in South America?
13. What does the word “**strange**” in line 2 mean? (Remembering)
- a. normal b. abnormal c. mortal d. immortal
14. Why is the plant called “the pitcher plant”? (Remembering)
- a. It can carry a lot of water. b. It looks like a pitcher.
- c. It looks like a trap. d. It used to be a pitcher.
15. What does “**a sweet, sticky substance**” in line 6 refer to? (Understanding)
- a. The honey b. The water c. The rain d. The food
16. What does “**they**” in line 7 refer to? (Understanding)
- a. The plants b. The jugs c. The insects d. The honey
17. What does “**it**” in line 10 refer to? (Understanding)
- a. The pitcher plant b. The pitcher c. The jug d. the bottom

is much lighter than wood. And it is very soft. We use cloth to make lots of things. For example, it is used to make clothing. And it is used to make blankets. Last, let's talk about plastic. Plastic is also very light. But it is different from cloth. Sometimes it is soft. And sometimes it is hard. Plastic can be used to make thin plastic bags. **These** are light, soft, and strong. But plastic can also be used to make bicycle helmets. These are light, hard, and strong. A helmet and a bag seem different. But they are both made from plastic.

21. Which sentence from the passage best describes the main idea? (Understanding)
- a. We use cloth to make lots of things. b. Metal is very heavy.
c. There are 5 basic materials. b. A helmet and a bag seem different.
22. According to the passage, which of these things is a material? (Remembering)
- a. chairs b. clothing c. windows d. wood
23. In paragraph 2, the passage says, "Wood is lighter than metal and glass." What is the main purpose of this sentence? (Understanding)
- a. to explain something b. to recommend something
c. to compare something d. to demonstrate something
24. In this passage, how would the author classify the materials in order? (Understanding)
- a. hard things first, then soft things b. heavy things first, then light things
c. strong things first, then weak things d. cool things first, then warm things
25. What is the good thing about glass? (Remembering)
- a. It is easy to break. b. It is strong. c. It is easy to see the other side. d. It is light
26. What thing can be used as the same material as blanket. (Applying)
- a. A bottle b. A shelf c. A curtain d. A book
27. Which one is not in the group? (Analyzing)
- a. Nails b. Keys c. Needles d. Tapes

28. What else can be a material? (Applying)

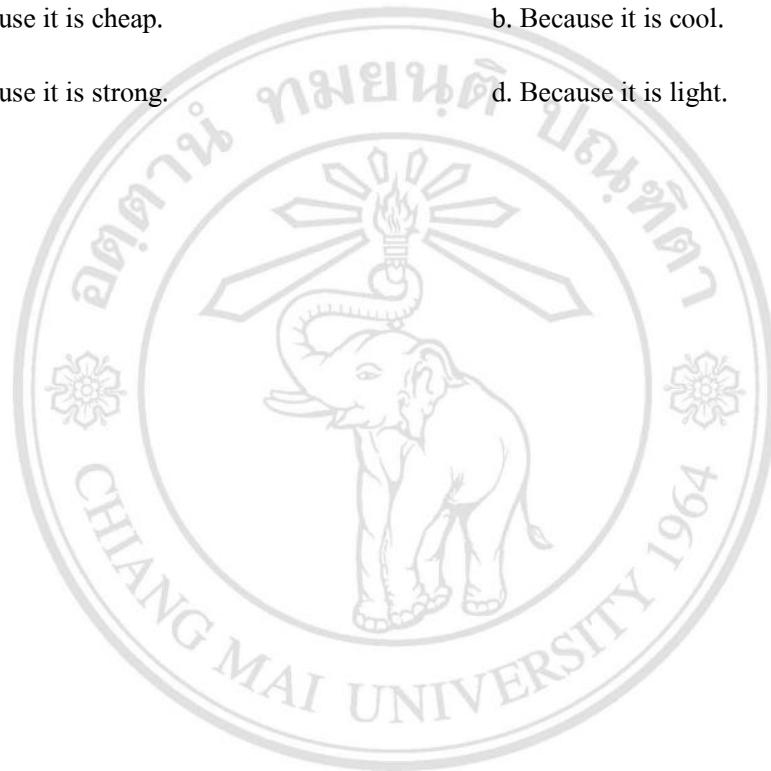
- a. Leather b. Computer c. Calculator d. Calendar

29. What does “**these**” in line 19 refer to? (Understanding)

- a. Plastic b. Plastic bags c. Clothes d. Bicycle helmets

30. Why do we use metal to make cars? (Remembering)

- a. Because it is cheap. b. Because it is cool.
c. Because it is strong. d. Because it is light.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 การวิเคราะห์ข้อสอบโดยใช้เทคนิค 25% หาระดับความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ข้อ	p	r	Delta	Zr	ข้อ	p	r	Delta	Zr
1	.54	.92	12.6	1.57	16	.67	.67	11.3	.80
2	.75	.50	10.3	.55	17	.71	.42	10.8	.44
3	.67	.67	11.3	.80	18	.71	.58	10.8	.67
4	.63	.75	11.7	.97	19	.75	.50	10.3	.55
5	.58	.50	12.2	.55	20	.46	.25	13.4	.26
6	.67	.67	11.3	.80	21	.67	.67	11.3	.80
7	.67	.67	11.3	.80	22	.71	.42	10.8	.44
8	.71	.42	10.8	.44	23	.33	.33	14.7	.35
9	.63	.75	11.7	.97	24	.54	.25	12.6	.26
10	.79	.42	9.8	.44	25	.50	.67	13.0	.80
11	.67	.33	11.3	.35	26	.42	.50	13.8	.55
12	.71	.42	10.8	.44	27	.58	.67	12.2	.80
13	.50	1.00	13.0	4.95	28	.42	.50	13.8	.55
14	.67	.50	11.3	.55	29	.54	.25	12.6	.26
15	.79	.42	9.8	.44	30	.67	.67	1.3	.80
เฉลี่ย		.62		.54		11.7		.77	

ภาคผนวก จ

ตาราง 11 ตารางเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมคาราทีบีเอ็ม

ลำดับที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	27	29
2	26	30
3	29	30
4	23	25
5	21	23
6	26	26
7	25	26
8	27	29
9	21	24
10	22	24
11	27	30
12	27	28
13	12	17
14	22	25
15	27	29
16	14	16
17	10	16
18	13	20

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
19	18	21
20	10	15
21	21	27
22	23	25
23	22	26
24	26	29
25	6	11
26	21	27
27	28	30
28	8	9
29	16	19
30	26	27
31	12	17
32	22	26
33	25	28
34	11	13
35	15	20
36	9	13
37	10	16
38	22	24
39	15	21
40	12	18

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
41	18	19
42	16	16
43	17	21
44	12	12
45	22	25
46	15	19
เฉลี่ย	19.07	22.20

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล นายชนชนก ชุณหการกิจ
- วัน เดือน ปี เกิด 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2527
- ประวัติการศึกษา ปีการศึกษา 2541 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปรินส์รอยแยลล์วิทยาลัย
- ปีการศึกษา 2544 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
- ปีการศึกษา 2549 ศีษาศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2550 – ปัจจุบัน อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนคาราวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved